EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 15.12.2021
COM(2021) 851 final

2021/0422 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om skydd för miljön genom straffrättsliga bestämmelser och om upphävande av direktiv 2008/99/EG

{SEC(2021) 428 final} - {SWD(2021) 465 final} - {SWD(2021) 466 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Nuvarande EU-lagstiftning med gemensamma minimiregler för kriminalisering av miljöbrott är direktiv 2008/99/EG om skydd för miljön genom straffrättsliga bestämmelser.

Kommissionen utvärderade direktivet under 2019–2020 och offentliggjorde sina slutsatser i oktober 2020[1]. I utvärderingen konstaterades att direktivet inte hade någon större effekt i praktiken. Under de senaste 10 åren har antalet miljöbrott som utretts och lett till fällande dom fortsatt vara mycket lågt. Dessutom var de utdömda påföljderna för låga för att vara avskräckande och det gränsöverskridande samarbetet skedde inte på ett systematiskt sätt.

Utvärderingen visade betydande brister i efterlevnadskontrollen i alla medlemsstater och på alla nivåer i brottsbekämpningskedjan (polis, åklagarmyndigheter och brottmålsdomstolar). Det fanns även brister i medlemsstaterna vad gäller resurser, specialkunskaper, medvetenhet, prioriteringar, samarbete och informationsutbyte och det saknades övergripande nationella strategier för att bekämpa miljöbrott med deltagande av alla nivåer i brottsbekämpningskedjan och sektorsövergripande angreppssätt[2]. Dessutom är bristen på samordning mellan administrativa och brottsbekämpande kontroller och påföljder ofta till hinder för effektiviteten.

Det konstaterades också att bristen på tillförlitliga, exakta och fullständiga statistiska uppgifter om miljöbrott i medlemsstaterna inte bara försvårade kommissionens utvärdering utan också hindrar nationella beslutsfattare och rättstillämpare från att övervaka effektiviteten i sina åtgärder.

På grundval av utvärderingsresultaten beslutade kommissionen att se över direktivet. I kommissionens arbetsprogram för 2021 planeras ett lagstiftningsförslag om översyn av direktivet[3] i december 2021.

Det föreslås att direktiv 2008/99/EG ska ersättas. Detta förslag åtföljs av ett meddelande[4] där de politiska målen förklaras. Förslaget har sex mål för att ta itu med de identifierade problemen.

1. Effektivisera utredningar och åtal genom att uppdatera direktivets tillämpningsområde.
2. Effektivisera utredningar och åtal genom att förtydliga eller eliminera vaga begrepp i definitionerna av miljöbrott.
3. Säkerställa effektiva, avskräckande och proportionella typer och nivåer av påföljderna för miljöbrott.
4. Främja gränsöverskridande utredningar och åtal.

---

1 Arbetsdokument från kommissionens avdelningar, Utvärdering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/99/EG av den 19 november 2008 om skydd för miljön genom straffrättsliga bestämmelser (miljöbrottsdirektivet), SWD (2020) 259 final av den 28 oktober 2020 (del I, del II, sammanfattning).

2 Utvärderingsrapport s. 32. Se s. 33 i utvärderingsrapporten för närmare uppgifter om källor.

3 Kommissionens arbetsprogram för 2021, https://ec.europa.eu/info/publications/2021-commission-work-programme-key documents_sv.

4 Meddelande till Europaparlamentet och rådet om upptrappning av kampen mot miljöbrott, COM (2021) 814 av den 14 december 2021.

5. Stärka förutsättningarna för välgrundade beslut om miljöbrott genom förbättrad insamling och spridning av statistiska uppgifter.

6. Förbättra de nationella brottsbekämpningskedjornas operativa effektivitet för att främja utredningar, åtal och utdömande av påföljder.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Målen i detta förslag är förenliga med följande politiska och rättsliga bestämmelser:

- Rådets rambeslut 2002/584/RIF om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna.
- Konventionen om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan Europeiska unionens medlemsstater.
- Direktiv 2014/41/EU om en europeisk utredningsorder på det straffrättsliga området
- Rådets rambeslut 2005/214/RIF om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på bötesstraff.
- Rådets rambeslut 2009/948/RIF om förebyggande och lösning av tvister om utövande av jurisdiktion i straffrättsliga förfaranden.
- Rådets rambeslut 2009/315/RIF om organisation av medlemsstaternas utbyte av uppgifter ur kriminalregistret och uppgifternas innehåll.
- Förordning (EU) 2016/794 om Europol.
- Rådets förordning (EU) 2017/1939 om genomförande av fördjupat samarbete om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten.
- Förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf).
- Direktiv (EU) 2017/1371 om bekämpande genom straffrättsliga bestämmelser av bedrägeri som riktar sig mot unionens finansiella intressen.
- Direktiv (EU) 2019/1937 om skydd för personer som rapporterar om överträdelser av unionsrätten.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Straffrätten är en del av en övergripande EU-strategi för att skydda och förbättra miljöns status, vilket är en av Europeiska kommissionens prioriteringar. Meddelandet om den gröna given och strategin för biologisk mångfald innehåller en rad miljöskyddsåtgärder som förstärker och påverkar varandra, och sammanför dem i ett helhetsperspektiv. Straffrättsliga åtgärder vidtas som en sista utväg när andra åtgärder inte har varit tillräckliga för att säkerställa efterlevnaden. Miljöindikatorer som t.ex. graden av luftföroreningar eller biologisk mångfald är alltså mått på effektiviteten i den övergripande strategin för att förbättra miljön, inte bara på effektiviteten i den nya strategin mot miljöbrott.

Dessutom ingår bedömning och översyn av direktivet i EU:s strategi för säkerhetsunionen och EU:s strategi för att bekämpa organiserad brottslighet 2021–2025 som en av nyckelåtgärderna för bekämpning av miljöbrott.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

- **Rättslig grund**

Den rättsliga grunden för det föreslagna direktivet är artikel 83.2 i EUF-fördraget. I artikel 83.2 i EUF-fördraget fastställs EU:s befogenhet att ange minimiregler för fastställande av brottsrekvisit och påföljder inom EU:s politikområden som omfattas av harmoniseringsåtgärder, om detta är nödvändigt för effektiv kontroll av efterlevnaden.

”Om en tillnärmning av medlemsstaternas straffrättsliga lagar och andra författningar visar sig nödvändig för att säkerställa att unionens politik på ett område som omfattas av harmoniseringsåtgärder ska kunna genomföras effektivt, får minimiregler för fastställande av brottsrekvisit och påföljder på det berörda området meddelas i direktiv. Dessa direktiv ska antas enligt samma ordinarie eller särskilda lagstiftningsförfarande som använts för beslutet om harmoniseringsåtgärderna i fråga, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 76.”

- **Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)**

Kriminell verksamhet relaterad till miljön har ofta en gränsöverskridande dimension eftersom miljöbrott inte sällan drabbar flera länder (t.ex. olaglig handel med avfall, skyddade arter eller produkter av vilda djur och växter, se avsnitt 1 – Inledning) eller har gränsöverskridande effekter (t.ex. vid gränsöverskridande förorening av luft, vatten och mark)[5]. Gränsöverskridande samarbete mellan brottsbekämpande och rättsliga myndigheter är därför avgörande.

Målet med det befintliga direktivet var att tillhandahålla en harmoniserad rättslig ram för straffbara gärningar i syfte att underlätta det gränsöverskridande samarbetet. Enligt utvärderingsrapporten har dock medlemsstaterna, trots framstegen med att skapa en EU-omfattande gemensam uppsättning definitioner av miljöbrott och krav på mer avskräckande påföljdsnivåer, inte på egen hand lyckats förena sina respektive tolkningar av miljöbrott inom det manöverutrymme som direktivet ger. På liknande sätt förhindrar de otillräckliga påföljdsnivåerna i ett antal medlemsstater lika villkor i hela EU och tillämpningen av instrument för ömsesidigt erkännande (exempelvis den europeiska arresteringsordern och den europeiska utredningsordern).

Det finns en växande klyfta mellan de straffrättsliga åtgärderna mot miljöbrott och den straffrättsliga situationen i praktiken. Trots det nuvarande direktivet har antalet gränsöverskridande utredningar av och fällande domar för miljöbrott i EU inte ökat nämnvärt. Däremot har miljöbrottsligheten under samma tid ökat med 5 % till 7 % globalt[6] och orsakar bestående skador på livsmiljöer, arter, människors hälsa och inkomster för stater och företag.

- **Proportionalitetsprincipen**

I enlighet med proportionalitetsprincipen i artikel 5.4 i EU-fördraget är den föreslagna översynen av direktiv 2008/99/EG begränsad till vad som är nödvändigt och proportionerligt för att anpassa befintlig strafflagstiftning inom detta område till nya hot. Åtgärder för

---

5 Rapport om Eurojusts fallarbete om miljöbrott, januari 2021, s. 8. Se Uneps och Interpols bedömning av snabba insatser, ”The rise of environmental crime. A growing threat to natural resources, peace, development and security”, 2016, s. 7.

6 Uneps och Interpols bedömning av snabba insatser, ”The rise of environmental crime. A growing threat to natural resources, peace, development and security”, 2016, s. 7.

användning av utredningsverktyg och informationsutbyte ingår endast i den utsträckning det är nödvändigt för att den föreslagna straffrättsliga ramen ska fungera effektivt.

I förslaget fastställs brottsrubriceringarnas räckvidd så att den täcker alla relevanta handlingar, samtidigt som den begränsas till vad som är nödvändigt och proportionerligt. Det nya direktivet innehåller nya kategorier av miljöbrott i den utsträckning som krävs för den underliggande miljölagstiftningen. Både brotten och påföljderna begränsas till allvarliga överträdelser av miljölagstiftningen och är därmed förenliga med proportionalitetsprincipen.

- **Val av instrument**

Enligt artikel 83.2 får minimiregler för definitionen av brott och påföljder inom EU:s politikområden som har varit föremål för harmoniseringsåtgärder endast fastställas genom ett direktiv från Europaparlamentet och rådet som antas i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet.

Det finns fortfarande ett behov av straffrättsliga påföljder för att säkerställa ett effektivt genomförande på de områden som omfattas av miljöbrottsdirektivet från 2008. Kommissionen föreslår därför att förteckningen över straffbara gärningar i artikel 3 i 2008 års direktiv överförs, med nödvändiga preciseringar och ändringar som inbegriper allvarliga föroreningsbrott, olaglig avfallshantering och transport av avfall, drift av anläggningar där farlig verksamhet bedrivs eller där farliga ämnen lagras eller används, brott som rör tillverkning, produktion, bearbetning, hantering, användning, förvaring, lagring, transport, import, export eller deponering av radioaktivt material, naturvårdsbrott (däribland olagligt dödande, förstörelse, innehav eller insamling av exemplar av vilda djur och växter, olaglig handel med vilda djur och växter och förstöring av livsmiljöer), olaglig produktion, utsläppande på marknaden, import, export, användning, utsläpp eller frisättning av ozonnedbrytande ämnen.

Behovet av att bekämpa dessa brottskategorier genom straffrättsliga påföljder bekräftades i rådets slutsatser om fastställande av EU:s prioriteringar för bekämpning av grov och organiserad brottslighet för Europeiska sektorsövergripande plattformen mot brottshot (Empact) 2022–2025[7].

Särskilt när det gäller avfallsbrottslighet anges i Europeiska unionens hotbildsbedömning avseende grov och organiserad brottslighet från 2021 (European Union Serious and Organised Crime Threat Assessment report[8], ej översatt till svenska) att *”Waste management is a lucrative and fast-developing industry, which increasingly attracts criminals. The majority of the reported waste trafficking cases involved individuals working in or operating waste management companies as managers or staff, who violate national and international legislation and standards regulating the collection, treatment and disposal of waste to maximise profits. The most successful waste traffickers are those who control the entire processing cycle, from source to destination countries. Criminals trafficking waste between*

[7] Rådets slutsatser om EU:s prioriteringar för bekämpning av grov och organiserad brottslighet för Empact 2022–2025, 8665/21, av den 12 maj 2021. Syftet med prioriteringen om miljöbrott är ”att störa kriminella nätverk som är inblandade i alla former av miljöbrott, med särskilt fokus på avfall och olaglig handel med vilda djur och växter, samt på kriminella nätverk och enskilda kriminella entreprenörer med förmåga att infiltrera lagliga företagsstrukturer på hög nivå eller att bilda egna företag för att underlätta deras brott”.

[8] European Union Serious and Organised Crime Threat Assessment Threat Assessment (SOCTA), A corrupting influence: the infiltration and undermining of Europe’s economy and society by organised crime, Europol 2021, s. 54. För naturvårdsbrott, se s. 55f.

different countries primarily use legal business structures to orchestrate waste crimes. Often multiple companies are owned by the same individuals or by strawpersons. The legal business structures frequently change leadership and are often terminated after a short period of activity, as a new trading entity takes over the business. Companies operating different stages in the waste cycle are often located in different jurisdictions. Waste trafficking is strongly linked to other offences such as document fraud, economic fraud, tax evasion, corruption, money laundering, as well as theft and the dumping of waste from illegal drug production."

Dessutom har kommissionen identifierat ett behov av straffrättsliga påföljder för att säkerställa att EU:s politik för miljöskydd genomförs på ett effektivt sätt för följande brottskategorier som för närvarande inte omfattas av direktivet:

- Utsläppande på marknaden av produkter som, i strid med tvingande krav, orsakar betydande miljöskador på grund av att produkten används i stor skala.
- Allvarliga överträdelser av EU:s kemikalielagstiftning, vilka orsakar betydande skador på miljön eller människors hälsa.
- Olaglig fartygsåtervinning.
- Olagligt uttag av vatten.
- Utsläpp av förorenande ämnen från fartyg (det föreslås att denna brottskategori tas över från direktiv 2005/35/EG[9] i syfte att konsolidera den rättsliga ramen).
- Olaglig handel med timmer.
- Allvarliga överträdelser av reglerna om introduktion och spridning av invasiva främmande arter som inger farhågor i unionen.
- Allvarligt kringgående av kraven på att göra en miljökonsekvensbedömning.
- Olaglig produktion, utsläppande på marknaden, import, export, användning, utsläpp eller frisättning av fluorerade växthusgaser.

Dessa handlingar kan innebära en hög risk för människors hälsa och miljön och kan leda till särskilt allvarliga negativa konsekvenser för miljön och samhället. Trots de faktiska och potentiellt skadliga konsekvenserna är efterlevnadskontrollen av relevanta regler för närvarande inte tillräckligt effektiv. Att medlemsstaterna antar och använder sig av administrativa påföljder har hittills visat sig vara otillräckligt för att säkerställa efterlevnaden av miljöskyddsreglerna, vilket innebär att det krävs kraftfullare åtgärder för att förebygga och bekämpa miljöbrott.

När det gäller EU:s timmerförordning[10] till exempel har alla medlemsstater infört påföljder för lagöverträdare i sin nationella lagstiftning, men typerna av påföljder och maximinivåerna varierar avsevärt mellan medlemsstaterna: administrativa straffavgifter och beslag kan utdömas i 23 medlemsstater, böter i 16, fängelse i 17, inställande av handel i 15 och andra typer av påföljder i 11 medlemsstater. Straffavgifterna för överträdelser av EU:s timmerförordning varierar från 50 euro upp till ett obegränsat belopp[11]. Dessa skillnader

9 Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/35/EG av den 7 september 2005 om föroreningar förorsakade av fartyg och införandet av sanktioner för överträdelser (EUT L 255, 30.9.2005, s. 11).

10 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 995/2010 av den 20 oktober 2010 om fastställande av skyldigheter för verksamhetsutövare som släpper ut timmer och trävaror på marknaden (EUT L 295, 12.11.2010, s. 23).

11 Arbetsdokument från kommissionens avdelningar om kontroll av ändamålsenligheten av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 995/2010 av den 20 oktober 2010 om fastställande

mellan medlemsstaternas påföljdssystem för överträdelser av EU:s timmerförordning och det faktum att påföljderna i många fall bedöms vara för låga för att verkligen ha en avskräckande verkan på olagligt beteende, i kombination med olika tillämpning inom EU, innebär en risk för omläggning av handeln. Skillnaderna i påföljdssystem och bristen på enhetligt genomförande i medlemsstaterna undergräver dessutom lika villkor på marknaden genom att de aktörer som strikt uppfyller kraven missgynnas. Detta kan åtgärdas genom harmoniserad kriminalisering och genom en tillnärmning av påföljdsnivåerna i hela EU i miljöbrottsdirektivet.

Det är tydligt att administrativa påföljder är otillräckliga under omständigheter liknande de som ledde till morden i en medlemsstat på två skogsvaktare som hade utrett problem i samband med olaglig avverkning av timmer. Det underliggande mönstret av timmerrelaterade överträdelser är så allvarligt att myndigheterna måste ha möjlighet att vidta straffrättsliga åtgärder för att komma till rätta med dem. På grund av timmerrelaterade frågor hade kommissionen inlett ett överträdelseförfarande mot den medlemsstaten avseende bristen på effektiva kontroller av verksamhetsutövare och underlåtenhet att tillämpa lämpliga påföljder. Under tiden införde medlemsstaten straffrättsliga påföljder för specifika missförhållanden som tidigare endast varit föremål för administrativa påföljder, vilka dock inte var tillräckliga för att säkerställa efterlevnaden.

De allvarliga överträdelser av förbuden mot användning av manipulationsanordningar i motorfordon som upptäckts sedan 2015 visar att inte heller stora och etablerade företag avskräcks från överträdelser om de uppfattar att den enda påföljden kommer att vara av administrativ karaktär.

Ett annat exempel är olagligt uttag av vatten som bidrar till allvarlig utarmning av vattenresurserna, ett problem som kommer att förvärras till följd av klimatförändringarna. I sin särskilda rapport från 2021, *Hållbar vattenanvändning inom jordbruket: troligare att GJP-stödet leder till ökad i stället för effektivare vattenanvändning*, konstaterar revisionsrätten att de administrativa åtgärderna för att ta itu med överuttag av vatten är ineffektiva och det betonas att kontrollerna görs sällan och påföljderna är för ringa för att säkerställa ett effektivt genomförande och efterlevnad av de relevanta skyldigheterna[12]. I rapporten hänvisas det till brister i påföljdssystemen i enskilda medlemsstater[13].

Ett begränsat antal medlemsstater har även infört påföljder för exploatörer enligt direktivet om miljökonsekvensbedömning. Exempelvis är inte exploatörer föremål för påföljder på ett systematiskt sätt i fall om de inte gör någon miljökonsekvensbedömning för ett visst projekt eller genomför ett projekt innan respektive förfaranden har slutförts eller utan vederbörligt tillstånd. Överträdelser av dessa skyldigheter kan ha betydande negativa konsekvenser för miljön, samtidigt som den nuvarande påföljdsnivån inte i tillräcklig utsträckning avskräcker sådana brott.

Det är viktigt att efterlevnaden av EU:s regler förbättras för verksamheter som påverkar miljön och för miljömässigt känsliga varor genom att det finns straffrättsliga påföljder, vilka

---

av skyldigheter för verksamhetsutövare som släpper ut timmer och trävaror på marknaden (EU:s timmerförordning) och förordning (EG) nr 2173/2005 av den 20 december 2005 om upprättande av ett system med Flegtlicenser för import av timmer till Europeiska gemenskapen (Flegtförordningen) 17.11.2021, SWD (2021) 328 final, s. 14.

12 Europeiska revisionsrätten, särskild rapport 2021, H*ållbar vattenanvändning inom jordbruket: troligare att GJP-stödet leder till ökad i stället för effektivare vattenanvändning*, punkt 62 f.

13 Europeiska revisionsrätten, särskild rapport 2021, *Hållbar vattenanvändning inom jordbruket: troligare att GJP-stödet leder till ökad i stället för effektivare vattenanvändning*, punkt 32.

visar på ett starkare avståndstagande från samhällets sida jämfört med administrativa påföljder. Genom att brottsklassificera allvarliga överträdelser av unionsregler som, oavsett deras rättsliga grund, bidrar till unionens politik för miljöskydd fastställs tydliga gränser för beteenden som anses vara särskilt oacceptabla och ett budskap sänds till allmänheten och potentiella lagöverträdare om att de behöriga myndigheterna tar sådant beteende på stort allvar. Detta förefaller vara särskilt lämpligt eftersom man inom detta politikområde uttryckligen förlitar sig på principerna om förebyggande åtgärder och försiktighet.

Gemensamma minimiregler för definitionerna av miljöbrott och påföljder skulle också göra det möjligt att använda effektivare utredningsmetoder och möjliggöra ett effektivare samarbete inom och mellan medlemsstaterna. Detta har erkänts som särskilt viktigt när det gäller bekämpning av olaglig handel med avfall och vilda djur och växter (inbegripet olaglig handel med timmer) med tanke på kopplingen till den inre marknaden och EU:s handelspolitik.

Med tanke på de förödande konsekvenser miljöbrotten kan ha för miljön och för människors hälsa är det viktigt att potentiella förövare inte får uppfattningen att vissa delar av EU har ett mildare och mindre effektivt regelverk. Straffrättsliga påföljder för de allvarligaste miljöbrotten kommer att öka den avskräckande effekten för potentiella lagöverträdare. Det är därför viktigt att alla medlemsstater inför straffrättsliga påföljder för att säkerställa att unionens miljöpolitik genomförs på ett effektivt sätt.

När det gäller inkludering av vårdslöst beteende i brottsrekvisiten är det viktigt att betona i vilken utsträckning EU:s miljöbestämmelser är beroende av förebyggande åtgärder och försiktighetsåtgärder. I fördraget (artikel 191.2 i EUF-fördraget) föreskrivs uttryckligen att miljöpolitiken ska bygga på dessa principer. En hög aktsamhetsnivå är nödvändig för verksamhet som är farlig på grund av användning av farliga material och/eller processer. I ett sådant sammanhang kan vårdslöshet få allvarliga och till och med katastrofala återverkningar, vilket gör det nödvändigt att understryka samhällets ståndpunkt att vårdslöst beteende bör behandlas som tillräckligt allvarligt för att kriminaliseras. Straffrätten är avsedd att ha en avskräckande effekt och att inbegripa vårdslöshet bör i sig dämpa benägenheten till sådant beteende, till exempel för att uppnå ekonomisk vinst genom underinvestering eller tänjande av gränser.

Regelverket på miljöområdet innehåller ett stort antal instrument, t.ex. direktivet om industriutsläpp[14], Sevesodirektivet[15], Reach-förordningen[16] och avfallslagstiftningen, som är inriktade på att säkerställa att farliga verksamheter och högriskverksamheter samt ämnen med hög risk behandlas med en hög nivå av tekniska skyddsåtgärder.

---

14 Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU av den 24 november 2010 om industriutsläpp (samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar) (EUT L 334, 17.12.2010, s. 17).

15 Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/18/EU av den 4 juli 2012 om åtgärder för att förebygga och begränsa faran för allvarliga olyckshändelser där farliga ämnen ingår och om ändring och senare upphävande av rådets direktiv 96/82/EG Text av betydelse för EES (EUT L 197, 24.7.2012, s. 1).

16 Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach), inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet, ändring av direktiv 1999/45/EG och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 793/93 och kommissionens förordning (EG) nr 1488/94 samt rådets direktiv 76/769/EEG och kommissionens direktiv 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG och 2000/21/EG (EUT L 396, 30.12.2006, s. 1).

När det gäller frekvensen av vissa brott anses tyvärr organiserad brottslighet undergräva avfallshanteringen[17]. Problem med överträdelser av förbud som gäller vilda djur och växter är också ett sedan länge erkänt problem, vilket framgår av fokuseringen i Bernkonventionen[18] på arbete som rör bekämpningen av naturvårdsbrott. Mot bakgrund av detta och på grund av arten av det berörda beteendet är det nödvändigt att även vårdslöst beteende omfattas av detta direktiv.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

• Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning

Kommissionen gjorde en utvärdering av det nuvarande direktivet under 2019/2020 (offentliggjord i oktober 2020) där man drog slutsatsen att direktivet inte hade någon större effekt i praktiken. Efterhandsutvärderingen av direktivet vägleddes av följande fyra huvudsakliga bedömningskriterier: a) ändamålsenlighet (utvärdering av huruvida direktivets mål har uppnåtts), b) effektivitet (utvärdering av huruvida fördelarna med att ha och genomföra direktivet motiverar kostnaderna), c) samstämmighet (med annan relevant EU-lagstiftning och politik på det straffrättsliga området och miljöområdet samt med EU:s internationella skyldigheter) och d) relevans (relevansen av direktivets ursprungliga mål mot bakgrund av nuvarande och framtida behov). I utvärderingen beaktades även sociala och ekonomiska konsekvenser för olika intressentgrupper.

I utvärderingen identifierades de sex viktigaste problemen som har lett till att direktivet har bristande effektivitet i praktiken, nämligen följande:

1. Direktivets tillämpningsområde är föråldrat och definieras på ett komplext sätt, vilket hindrar effektiva utredningar, åtal och gränsöverskridande samarbete.

2. Direktivet innehåller flera otydliga definitioner för beskrivningarna av miljöbrott, vilket kan vara till hinder för effektiva utredningar, åtal och gränsöverskridande samarbete.

3. Påföljdsnivåerna är inte tillräckligt effektiva och avskräckande i alla medlemsstater enligt det nuvarande direktivet.

4. Otillräckligt samarbete och samordning på miljöbrottsområdet, inom medlemsstaterna och gränsöverskridande, hindrar effektiva utredningar och åtal.

5. Bristen på tillförlitliga, exakta och fullständiga statistiska uppgifter om miljöbrott i medlemsstaterna hindrar nationella beslutsfattare och rättstillämpare från att övervaka effektiviteten i sina åtgärder.

6. Ineffektiv brottsbekämpningskedja: Miljöbrott prioriteras, upptäcks, utreds, åtalas och bestraffas inte effektivt på grund av att brottsbekämpningskedjan är ineffektiv. Brister i brottsbekämpningen i alla medlemsstater och på alla nivåer i brottsbekämpningskedjan (inspektörer, polis, åklagarmyndigheter och brottmålsdomstolar) har identifierats, bland annat brist på resurser, otillräcklig utbildning och brist på specialkunskaper, bristande medvetenhet och prioritering samt svagt samarbete och informationsutbyte.

På grundval av resultaten av utvärderingen beslutade Europeiska kommissionen att se över direktivet och gjorde en konsekvensbedömning. De olika stegen i konsekvensbedömningen,

---

[17] European Union Serious and Organised Crime Threat Assessment Threat Assessment (SOCTA), A corrupting influence: the infiltration and undermining of Europe's economy and society by organised crime, Europol 2021, s. 54f.

[18] Konventionen om skydd av europeiska vilda djur och växter samt deras naturliga miljö

från definiering av problem och drivkrafterna bakom problemen till fastställande av mål och möjliga politiska alternativ, byggde på slutsatserna i utvärderingsrapporten.

- **Samråd med berörda parter**

Kommissionen genomförde givande offentliga och riktade samråd med berörda parter för att dra nytta av extern expertis och för att förstå allmänhetens farhågor. Dessutom syftade samråden till att säkerställa att de alternativ som övervägs för översynen av direktivet är de lämpligaste sätten att öka dess effektivitet och stödja rättstillämparnas arbete i praktiken. Samråden genomfördes så brett som möjligt för att få relevanta synpunkter, belägg och förklaringar av de relevanta och faktiska behoven hos olika kategorier av berörda parter när det gäller de sex viktigaste målen, som är följande:

- Förtydliga och uppdatera tillämpningsområdet för miljöbrottsdirektivet.
- Förtydliga de rättsliga begrepp som används för att definiera miljöbrott.
- Förbättra tillgången till avskräckande och jämförbara typer och nivåer av påföljder.
- Förbättra det gränsöverskridande samarbetet.
- Förbättra insamling och spridning av information och statistiska data.
- Förbättra brottsbekämpningskedjans funktion (utbildning, samordning och samarbete, resurser, strategi).

Samråden genomfördes i ett tidigt skede och inhämtade synpunkter från ett brett spektrum av intressenter: allmänheten, experter, rättstillämpare (polismyndigheter, inspektörer, åklagare och domare), nätverk av rättstillämpare (Impel, ENPE, EUFJE, EnvirCrimeNet), offentliga myndigheter i medlemsstaterna (justitieministerier och miljöministerier), europeiska byråer (Europol och Eurojust), icke-statliga miljöorganisationer, näringslivsorganisationer, enskilda företag och den akademiska världen. Alla dessa rådfrågades om sina förväntningar och farhågor rörande behovet av och innehållet i en eventuell översyn av miljöbrottsdirektivet.

Under samrådsprocessen tillämpade kommissionen en rad olika metoder och former för samråd, däribland följande:

- Samrådet om den inledande konsekvensbedömningen och ett tolv veckor långt öppet offentligt samråd, där alla berörda parter fick lämna synpunkter.
- En rad riktade temaseminarier och expertgruppsmöten online, bland annat möten i forumet för efterlevnad och styrning på miljöområdet och dess arbetsgrupp om påföljder för miljöbrott. Särskilda frågeformulär och diskussionsunderlag skickades ut i förväg som förberedelse för de möten som kommissionen stod värd för.
- Kommissionen presenterade sitt arbete på detta område vid ett antal online-konferenser där synpunkter på de sex huvudalternativen inhämtades från andra konferensdeltagare och ytterligare deltagare bjöds in till expertprocessen och till det offentliga samrådet.
- Bilaterala online-möten anordnades med ett brett spektrum av berörda parter, på initiativ av kommissionen eller berörda parter.
- Ståndpunktsdokument och analytiska dokument från europeiska organ, rättstillämpare, yrkesnätverk (t.ex. det gemensamma uttalandet från Impel/ENPE/EUFJE och EnviCrimeNet som antogs vid en konferens i maj 2021 om bekämpning av miljöbrott och översynen av miljöbrottsdirektivet), företrädare för

näringslivet, offentliga myndigheter i medlemsstaterna, icke-statliga organisationer, civilsamhället och den akademiska världen.

Sammanlagt pågick de särskilda samråden i mer än sex månader, från februari 2021 till juli 2021.

Samråden utformades för att följa samma logiska ordningsföljd som konsekvensbedömningen, med början i problemformuleringen och därefter en gradvis utveckling av möjliga alternativ och effekterna av dem.

- Majoriteten av de svarande bekräftade behovet av att uppdatera tillämpningsområdet för miljöbrottsdirektivet och att klargöra de rättsliga begreppen.
- I de flesta bidragen från icke-statliga organisationer och näringslivsorganisationer identifierades miljöområden eller specifik lagstiftning som inte omfattas av det nuvarande miljöbrottsdirektivet men vars införlivande bör övervägas.
- Majoriteten av de svarande ansåg att det var lämpligt att införa bestämmelser om miniminivåer för maximipåföljder och försvårande omständigheter. Införande av en bestämmelse om förverkande tillsammans med lagstiftning som omfattar juridiska personer ansågs vara lämplig i vissa fall.
- Flera parter förespråkade bättre insamling och överföring av information från medlemsstaterna. Det uttrycktes farhågor om att detta skulle innebära komplicerade it-anpassningar, en svår och utdragen process som medför en tung administrativ börda för de brottsbekämpande myndigheterna, åklagarmyndigheter och domstolsar.
- De allra flesta berörda parter bekräftade det trängande behovet av att förbättra brottsbekämpningskedjans effektivitet i praktiken och behovet av bestämmelser om utbildning, resurser, samarbete och samordning, tillsammans med strategiska lösningar för bekämpning av miljöbrott.

Kommissionen beaktade alla svar när den beslutade vilka alternativ som skulle prioriteras. Mer information om samråden finns i bilagorna till konsekvensbedömningen (bilagorna 7 och 8).

- **Insamling och användning av expertis**

För att säkerställa tillgång till det underlag som krävs för konsekvensbedömningen har kommissionen använt sig av ett brett spektrum av expertis. De expertutlåtanden som beaktats kan delas in i följande två huvudkategorier: Aktuella studier i ämnet och samråd med berörda parter.

Kommissionen utvärderade först direktivet under 2019–2020 och offentliggjorde sina slutsatser i oktober 2020. Utvärderingen hjälpte kommissionen att förstå fördelarna och nackdelarna med den nuvarande lagstiftningen. Den banade vägen för en översyn av direktivet, eftersom utvärderingen tydligt visade att den nuvarande lagstiftningen endast har försumbar effekt i praktiken. Efter utvärderingen beställde kommissionen en studie till stöd för konsekvensbedömningen. Studien utfördes mellan april 2021 och oktober 2021. Syftet var att bedöma effekterna av olika alternativ, främst de finansiella och ekonomiska effekterna.

Utöver ovannämnda två studier gjorde kommissionen en omfattande genomgång av befintlig litteratur i ämnet. Detta återspeglas i de många hänvisningar som ingår i konsekvensbedömningen. Dessutom analyserades ett stort antal skriftliga uttalanden från berörda parter, t.ex. Eurojust, Europol, yrkesnätverk, rättstillämpare, medlemsstater, icke-statliga organisationer och företag. Dokumentanalysen omfattade också genomgången av Europaparlamentets ståndpunkter, exempelvis betänkandet om företagens ansvar för

miljöskador (2020/2027 (INI)) från utskottet för rättsliga frågor. Resultat från arbetsgrupper, t.ex. landsundersökningen inför det andra mötet i Europarådets arbetsgrupp för miljö och straffrätt den 15 juni 2021, beaktades också.

Relevant arbete inom de viktigaste europeiska nätverken för miljövård (Impel, EnviCrimeNet, ENPE, EUFJE) har också noga övervägts.

Resultaten av rådets åttonde runda av ömsesidiga utvärderingar av kampen mot miljöbrott har också beaktats.

- **Konsekvensbedömning**

Lagstiftningsförslaget bygger på en konsekvensbedömning. Nämnden för lagstiftningskontroll avgav ett positivt yttrande (med reservationer) den 1 oktober 2021. I bilaga I till konsekvensbedömningen beskrivs hur nämndens synpunkter behandlades.

En utvärdering visade att direktivet visserligen fastställde en gemensam EU-ram för de viktigaste miljöbrotten, men att det inte hade särskilt stor effekt i praktiken.

Det påverkade inte antalet fällande domar eller nivån på de påföljder som utdömdes i medlemsstaterna. I utvärderingen identifierades särskilt följande specifika centrala problem:

7. Miljöbrottsdirektivets tillämpningsområde (definierat i två bilagor till direktivet och en förteckning över straffbara gärningar i artikel 3 i direktivet) är föråldrat och definieras på ett komplext sätt vilket hindrar effektiva utredningar, åtal och gränsöverskridande samarbete.
8. Definitionerna av vad som utgör ”miljöbrott” är otydliga och hindrar effektiva utredningar, åtal och gränsöverskridande samarbete mellan och inom medlemsstaterna.
9. Påföljdsnivåerna är inte effektiva och avskräckande i alla medlemsstater.
10. Det gränsöverskridande samarbetet är alltför begränsat.
11. Beslutsfattare och rättstillämpare är inte medvetna om miljöbrottens art och omfattning och de brottsbekämpande åtgärdernas effektivitet, på grund av begränsad insamling och behandling och begränsat utbyte av statistiska uppgifter.
12. Brottsbekämpningskedjan för att bekämpa miljöbrott är ineffektiv bland annat på grund av bristande utbildning och specialisering samt otillräcklig samordning och otillräckligt samarbete mellan olika nivåer i brottsbekämpningskedjan.

Kommissionen har utarbetat ett antal alternativ, både lagstiftning och andra åtgärder. De alternativ som övervägdes och förkastades i ett tidigt skede var att upphäva direktivet eller att ta itu med de identifierade problemen enbart genom icke-bindande åtgärder, såsom EU:s vägledning om tolkningen av definitioner och påföljdsnivåer.

Baserat på bedömningen är en revidering av direktivet det enda lämpliga alternativet för att uppnå de specifika målen. Detta utesluter inte stöd till andra stödjande åtgärder än lagstiftning (*huvudalternativ*). Inom ramen för huvudalternativet har följande delalternativ (*alternativ*) identifierats och utvärderats i detalj i konsekvensbedömningen i syfte att behandla varje specifikt mål.

Mål 1: Effektivisera utredningar och åtal genom att uppdatera direktivets tillämpningsområde och införa en lämplig mekanism för att hålla direktivet uppdaterat i takt med av den europeiska gröna given.

- Alternativ 1a: Uppdatera den befintliga förteckningen över lagstiftning i bilagorna, lägg till nya relevanta brottskategorier i artikel 3 och inför kommittéförfarandet för att hålla bilagan uppdaterad.
- Alternativ 1b: Hänvisa till relevant sektorsspecifik lagstiftning i allmänna ordalag och ta bort bilagorna, precisera definitionen av vad som utgör miljöbrott i artikel 3 (Straffbara gärningar) och lägg till nya relevanta brottskategorier.
- Alternativ 1c: Definiera miljöbrott i direktivet utan krav på överträdelse av relevant sektorsspecifik EU-lagstiftning.

Det rekommenderade alternativet är 1b, eftersom det ger större rättslig klarhet om vilka överträdelser av sektorsspecifik lagstiftning som utgör miljöbrott. I framtiden måste den europeiska lagstiftaren uppdatera direktivet (i likhet med vad som sker i den nuvarande situationen) eftersom en enklare mekanism, närmare bestämt kommittéförfarandet, inte är tillämplig på väsentliga delar av direktivet. Definitionen av miljöbrott utgör en viktig del. De straffbara gärningarna i artikel 3 skulle definieras genom en utvidgad definition av vad som är ”olagligt” och även omfatta en uppdaterad förteckning över brottskategorier baserad på allvarliga överträdelser av gällande miljölagstiftning.

Mål 2: Effektivisera utredningar och åtal genom att förtydliga eller eliminera vaga begrepp i definitionerna av miljöbrott.

- Alternativ 2 a: Definiera otydliga begrepp i direktivet (t.ex. ”väsentlig skada”) mer exakt.
- Alternativ 2b: Ta bort vaga begrepp som till exempel ”väsentlig skada”, bland annat genom att kriminalisera riskbeteenden (brott som kan utgöra en fara för miljön).
- Alternativ 2c: En kombination av alternativen 2a och 2b.

Det rekommenderade alternativet är 2c, eftersom lagstiftaren för tydlighetens skull bör klargöra i själva direktivet (alternativ 2a) de definitioner som identifierats som otydliga och även lägga till fler straffbara gärningar baserade på riskbegreppet, vilket är avgörande för fall som medför stor skada och som kan bevisas i miljöbrottsförfaranden. Brott som kan utgöra en fara för miljön omfattar fall där lagstiftaren har beslutat att överträdelser av sektorsspecifika bestämmelser innebär en oacceptabel risk för miljön.

Mål 3: Säkerställa effektiva, avskräckande och proportionella typer och nivåer av påföljder för miljöbrott.

- Alternativ 3 a: Inför minimininivåer för de högsta straffen.
- Alternativ 3b: Alternativ 3a plus försvårande omständigheter och kompletterande påföljder.
- Alternativ 3c: Alternativ 3b plus en skyldighet att koppla nivån på straffavgifter/böter till den juridiska personens ekonomiska situation och/eller olagliga vinster.

Det rekommenderade alternativet är 3c, eftersom alla åtgärderna gäller olika aspekter av effektiva påföljder och förstärker varandra.

Mål 4: Främja gränsöverskridande utredningar och åtal.

Ett paket med bestämmelser som direkt främjar gränsöverskridande samarbete, t.ex. harmoniserade effektiva utredningsverktyg, skyldigheten att samarbeta genom Europol, Eurojust och Olaf samt behörighetsregler.

Mål 5: Förbättra välgrundade beslut om miljöbrott genom förbättrad insamling och kommunikation av statistiska uppgifter.

- Alternativ 5a: Ålägg medlemsstaterna att samla in och regelbundet rapportera statistiska uppgifter om miljöbrott till kommissionen.
- Alternativ 5b: Alternativ 5a plus en skyldighet för medlemsstaterna att samla in och rapportera statistiska uppgifter i enlighet med harmoniserade gemensamma standarder.

Det rekommenderade alternativet är 5b.

Mål 6: Förbättra de nationella brottsbekämpningskedjornas operativa effektivitet för att främja upptäckt, åtal och påföljder.

Ett paket med skyldigheter för att främja det praktiska genomförandet, t.ex. tillhandahållande av riktad och regelbunden utbildning på alla nivåer i brottsbekämpningskedjan, övergripande nationella strategier för miljöbrott och medvetandehöjande åtgärder.

Rekommenderat paket

Inom mål 1 kan man förbättra effektiviteten i utredningar och lagföring av miljöbrott genom att ta bort bilagorna och i stället precisera definitionen av miljöbrott i artikel 3 och lägga till nya kategorier av miljöbrott i samma artikel, särskilt när det gäller gränsöverskridande samarbete. I framtiden kommer det dock även att finnas ett behov av regelbunden uppdatering av direktivet genom ett lagstiftningsförfarande, om nya områden av miljöbrott ska läggas till direktivets tillämpningsområde. Det finns inget enklare sätt att göra detta eftersom miljöbrottskategoriernas definitioner utgör en väsentlig del av direktivet och kräver ett beslut av EU-lagstiftaren.

Inom mål 2 är både brott som kan utgöra en fara för miljön och brott som kräver synliga skador nödvändiga för att man på ett adekvat sätt ska kunna reagera på miljöbrott. Det nuvarande direktivet bygger på en kombination av dessa två typer av brottsdefinitioner. Det kommer att behöva läggas till nya kategorier av brott som kan utgöra en fara för miljön i förslaget, samt en mer exakt angivelse av vilket beteende som är kriminaliserat. Den måste också läggas till information som gör det möjligt att fastställa vad som kan utgöra miljöskador.

Mer exakta definitioner av otydliga begrepp – som ”väsentlig skada” och ”försumbar eller icke försumbar mängd” – kommer att göra direktivet tydligare. Fokuseringen på brott som kan utgöra en fara för miljön och på riskbeteenden gör att effektiva påföljder blir möjliga i fall där det är svårt att fastställa den faktiska skadan eller där ingen skada har uppstått. En kombinerad tillämpning av båda alternativen kan således leda till effektivare utredningar och åtal av miljöbrott.

Inom mål 3 kommer åtgärdspaketet för påföljder (alternativ 3c – miniminivåer för de högsta straffen, försvårande omständigheter, kompletterande påföljder, straffavgifternas beroende av olagliga vinster och lagöverträdarens ekonomiska situation) att leda till mer effektiva, proportionella, avskräckande och enhetliga påföljdsnivåer i hela EU och i praktiken i hela EU. Dessutom kommer miniminivåerna för de högsta fängelsestraffen att ge rättstillämpare tillgång till utredningsverktyg som endast är tillgängliga för brott som är belagda med en viss miniminivå för maxstraffen. Detta kommer att leda till effektivare utredningar och underlätta gränsöverskridande samarbete.

Åtgärderna inom mål 4 (tillnärmning av utredningsverktyg, skyldighet att samarbeta genom EU-organ, inrättande av nationella kontaktpunkter) kommer att direkt främja gränsöverskridande samarbete, de kompletterar och förstärker varandra och kommer att leda till effektivare utredningar eftersom talan i miljöbrottsmål i många fall endast kan föras framgångsrikt om det finns en samverkan över gränserna.

Det rekommenderade alternativet inom mål 5 kommer att leda till en gemensamt fastställd minimistandard för insamling av uppgifter om miljöbrottsförfaranden och därmed till statistiska uppgifter som är jämförbara i hela EU.

Det åtgärdspaket som föreslås inom mål 6 (utbildning/specialisering, krav på samarbete och samordning, medvetandehöjande åtgärder, nationella strategier) kommer att ha en positiv inverkan på effektiviteten i praktiken på alla nivåer i brottsbekämpningskedjan (inspektörer, polis, åklagare, brottmålsdomare).

Eftersom direktivet behöver förbättras på alla sex problemområdena bör en kombination av de rekommenderade alternativen inom varje mål leda till det bästa sammanlagda paketet. I kombination kan de rekommenderade alternativen leda till kumulativa effekter som går utöver vad som skulle kunna uppnås genom de enskilda rekommenderade alternativen.

Gränsöverskridande samarbete kommer att främjas, inte bara genom åtgärderna inom mål 4 utan också genom direktivets bredare tillämpningsområde som möjliggör sådant samarbete på fler miljöområden. Mer exakta definitioner av vad som utgör miljöbrott inom mål 2 kommer att minska de skillnader i uppfattning mellan medlemsstaterna som hittills har hindrat samarbete eller till och med lett till att samarbete har avslutats. Genom fastställandet av maximala påföljdsnivåer säkerställs mer avskräckande påföljder samtidigt som dörren öppnas för de effektiva gränsöverskridande utredningsverktyg som föreskrivs i lagstiftningsinstrument som endast får tillämpas från och med en viss påföljdsnivå för en viss brottskategori. Inom mål 6 kommer det gränsöverskridande samarbetet även att underlättas genom bättre utbildning och specialisering enligt jämförbara standarder i medlemsstaterna.

Rättstillämparnas förmåga att bättre förutse möjligheterna att framgångsrikt driva ett ärende, vilket leder till att fler fall lagförs, ökar genom mer exakta definitioner av miljöbrott (mål 2) samt bättre utbildning och specialisering inom mål 6. Förbättrat gränsöverskridande samarbete (mål 4) och tillgång till mer avskräckande typer och nivåer av påföljderna (mål 3) är ytterligare faktorer som kan underlätta beslutet att investera de resurser som krävs för att ta itu med miljöbrott.

Miljöbrottsutredningarnas effektivitet och avskräckande effekt kommer inte bara att uppnås genom lämpligare påföljder enligt det rekommenderade alternativet inom mål 3. Effektivare utredningar genom kombinationseffekter av de rekommenderade alternativen inom målen 1, 2, 4 och 6 enligt ovan kommer också att bidra till ett straffrättsligt system som avskräcker från att begå miljöbrott.

På så sätt bidrar de rekommenderade alternativen inte bara på bästa sätt till respektive mål utan de stärker också direktivets sammanlagda effektivitet bortom varje enskilt specifikt mål.

Vem påverkas av direktivet?

Medlemsstater och myndigheter

Bestämmelser om genomförandet av miljöbrottsdirektivet förväntas stärka effektiviteten i brottsbekämpningskedjan och säkerställa att insatserna för att bekämpa miljöbrott är jämförbara i hela EU. De kan orsaka vissa kostnader för miljömyndigheter, brottsbekämpande myndigheter och rättsliga myndigheter i medlemsstaterna, både engångskostnader och löpande kostnader. Fördelarna på medellång och lång sikt kommer dock att väga tyngre än

dessa. De nationella myndigheterna kommer att behöva tillhandahålla ytterligare personal och materiella resurser (främst inom polisen och åklagarmyndigheterna, som är de institutioner som oftast ansvarar för utredning och åtal av miljöbrott). En skyldighet för medlemsstaterna att samla in och rapportera statistiska uppgifter i enlighet med nya och mer harmoniserade standarder kan också skapa ytterligare administrativ börda på grund av eventuell anpassning av de befintliga systemen för ärenderegistrering och utarbetandet av statistiken på nationell nivå innan den överförs till EU. Alla medlemsstater kommer att behöva tillhandahålla en viss grad av ytterligare utbildning för berörda rättstillämpare längs hela brottsbekämpningskedjan beroende på de reviderade villkoren i direktivet och nytillkommen personal. Vilka resurser som krävs beror på i vilken utsträckning medlemsstaterna redan tillhandahåller regelbunden utbildning om miljöbrott. Slutligen uppstår vissa extra kostnader i samband med inrättandet av nationella kontaktpunkter vid olika institutioner och utarbetandet av nationella strategier för bekämpning av miljöbrott.

Företag

För EU-företag är inga direkta kostnader förknippade med direktivet. Företagens efterlevnadskostnader härrör från förvaltningslagstiftningen på miljöområdet. Effektivare brottsbekämpning på området miljöbrott skulle skydda företag med laglig verksamhet från orättvis konkurrens av företag med olaglig verksamhet. Dessutom skulle anseendeskadorna minska för industrier (t.ex. avfallshantering, kemisk produktion) som berörs av olaglig verksamhet, vilket ger ytterligare fördelar för företag som följer reglerna. Eftersom miljöbrotten även i fortsättningen kommer att vara kopplade till överträdelser av förvaltningslagstiftningen finns det en begränsad risk för att företag skulle kunna bli bestraffade för miljöverksamhet som är tillåten enligt förvaltningslagstiftningen, med undantag för de specifika och väldefinierade situationer som nämns i direktivet.

Små och medelstora företag

Små och medelstora företag kan utsättas för något högre tryck på grund av deras lägre kapacitet att betala straffavgifter och/eller anlita juridisk expertis och vidta åtgärder för tillbörlig aktsamhet (due diligence). Möjligheten att koppla straffavgifter till ett företags ekonomiska situation, utöver andra eventuella aspekter av brottet, skulle kunna minska de små och medelstora företagens sårbarhet för sådana straffavgifter.

EU-medborgare

Effektivare tillämpning av miljöbrottslagstiftningen förväntas ha positiv inverkan på samhället i stort. Utöver de livskvalitetsfördelar som är förknippade med miljöskyddet bidrar en minskad kriminell verksamhet även till bättre styrelseformer, minskad korruption och en minskning av de risker som orsakas av stora organiserade kriminella grupper.

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

I konsekvensbedömningen identifierades inga möjligheter att förenkla direktivet eller minska onödiga kostnader.

Eftersom direktivet är ett straffrättsligt instrument medför det inga extra kostnader för medborgare, företag eller små och medelstora företag. Detta bekräftades under samråden med berörda parter.

Förslaget kommer att innehålla ett antal ytterligare bestämmelser som syftar till att precisera det nuvarande mycket allmänt hållna direktivet, förtydliga dess tillämpningsområde, ange mer exakta definitioner av brotten samt säkerställa att påföljderna är effektiva, proportionella och avskräckande. Detta kommer att förenkla och underlätta det praktiska genomförandet för medlemsstaternas myndigheter och därmed säkerställa att direktivets mål uppnås bättre.

Förslaget innehåller också nya bestämmelser som ålägger medlemsstaterna att vidta särskilda åtgärder för att se till att direktivet genomförs effektivt i praktiken (utbildningsåtgärder, medvetandehöjande åtgärder, åtgärder för att stärka det gränsöverskridande samarbetet, åtgärder för att tillhandahålla nödvändiga resurser osv.). Även om detta förefaller vara nya skyldigheter som medför kostnader för medlemsstaterna, anger bestämmelserna i fråga i själva verket endast vad som under alla omständigheter är en skyldighet för medlemsstaterna. Medlemsstaterna är inte bara skyldiga att införliva direktivet i sin nationella lagstiftning, de måste också vidta de praktiska genomförandeåtgärder som är nödvändiga. Utvärderingen visade att det praktiska genomförandet är bristfälligt i alla medlemsstater och längs hela brottsbekämpningskedjan. Skyldigheterna i direktivet är därför nödvändiga för att säkerställa att medlemsstaterna uppfyller kraven. De genomförandeåtgärder som krävs enligt förslaget är åtgärder som rättstillämparna anser vara mest relevanta för att de ska kunna verkställa de nationella bestämmelser som införlivar direktivet. Särskilt utbildning har angetts som ett väsentligt behov för att förbättra brottsbekämpningen när det gäller miljöbrott.

- **Grundläggande rättigheter**

Direktivet kommer sannolikt att ha en positiv inverkan på nivån i fråga om miljöskydd, som behandlas i artikel 37 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. En förbättring av miljön kommer att bidra till att förbättra medborgarnas fysiska välbefinnande (hälsa), vilket är en del av människans värdighet. Den kommer därför också att ha en positiv inverkan på rätten till liv (artikel 2 i stadgan), rätten till fysisk integritet (artikel 3), barns omvårdnad och välfärd (artikel 24), rätten till hälsosamma arbetsförhållanden (artikel 31) och rätten till förebyggande och annan medicinsk vård (artikel 35).

Detta direktiv, som är ett straffrättsligt instrument, måste införlivas i nationell lagstiftning med respekt för de grundläggande rättigheterna och principerna i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (*stadgan*) såsom den erkänns i EU-fördraget. Mer specifikt bör det införlivas och tillämpas med vederbörlig respekt för rätten till skydd av personuppgifter (artikel 8 i stadgan), näringsfriheten (artikel 16), presumtionen för oskuld och rätten till försvar (artikel 48), principerna om laglighet och proportionalitet i fråga om brott och straff (artikel 49) samt rätten att inte bli dömd eller straffad två gånger för samma brott (artikel 50). Vid genomförandet av detta direktiv bör medlemsstaterna säkerställa att misstänkta eller åtalade personers processuella rättigheter vid straffrättsliga förfaranden respekteras. Skyldigheterna enligt detta direktiv påverkar inte medlemsstaternas skyldigheter enligt EU:s lagstiftning om processuella rättigheter i straffrättsliga förfaranden.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Det aktuella förslaget har försumbara budgetkonsekvenser för medlemsstaterna och för kommissionen. Särskild information om de ekonomiska konsekvenserna för kommissionen finns i den finansieringsöversikt som åtföljer detta lagstiftningspaket.

Kommissionen har två typer av kostnader: engångskostnader och återkommande kostnader. Den första typen av ekonomiska konsekvenser för kommissionen är kopplade till översynens femte mål, att förbättra insamlingen av statistiska uppgifter och rapporteringen om miljöbrott. Kommissionens kostnader för detta mål är 155 000 EUR under 2025. Denna sammanlagda kostnad är uppdelad i tre typer av utgifter. För det första kommer fastställandet av minimistandarder att kosta 110 000 EUR, vilket är en engångskostnad som kommer att uppstå först 2025. Den andra kostnaden hör samman med upprätthållandet av standarder och är en årligen återkommande kostnad på 16 000 EUR. Den sista kostnaden som är förknippad med detta mål är kommissionens tvåårsrapport om medlemsstaternas uppgifter, vilket också är en årligen återkommande kostnad på 25 000 EUR.

Utöver dessa kostnader för översynens femte mål kommer kommissionen också att ha ytterligare en engångskostnad för sina rapporteringsskyldigheter. I lagstiftningsförslaget anges att kommissionen ska utarbeta två rapporter. Den första gäller medlemsstaternas införlivande av direktivet och kommer att kosta 405 000 EUR, fördelat mellan kostnaden för att anlita en entreprenör för att utarbeta studien, 350 000 EUR, och granskningen av den av kommissionens personal, 54 600 EUR. Den andra rapport som kommissionen ska utarbeta är en studie som analyserar direktivets effektivitet med hjälp av en rad indikatorer. Denna studie, som kommer att genomföras efter utgången av den nuvarande fleråriga budgetramen, kommer att kosta 420 000 EUR.

De totala kostnaderna för kommissionen under 2025 uppgår således till 560 000 EUR, och de återkommande årliga kostnaderna i samband med direktivet blir 45 000 EUR. Denna beräkning omfattar inte kostnaderna för rapporten om direktivets effektivitet, vilken kommer att utarbetas ske efter utgången av den nuvarande fleråriga budgetramen.

De ekonomiska konsekvenserna av direktivet för medlemsstaterna är kopplade till tre mål i översynen: förbättra samarbetet och samordningen mellan medlemsstaterna (mål 4), förbättra insamlingen av statistiska uppgifter och rapporteringen om miljöbrott (mål 5) och förbättra effektiviteten i brottsbekämpningskedjan (mål 6).

När det gäller mål 4 kommer det att finnas två uppsättningar av kostnader för alla medlemsstater, för utredningsverktyg och för inrättande av nationella kontaktpunkter. Uppgifter för utredningsverktyg var inte tillgängliga för att möjliggöra en inledande kostnadsbedömning. För inrättandet av nationella kontaktpunkter kommer kostnaderna för alla medlemsstaterna att variera mellan 475 600 EUR och 792 700 EUR, beroende på vilket alternativ som medlemsstaterna väljer.

När det gäller mål 5 kan flera typer av kostnader för medlemsstaterna identifieras. Två av dem är engångskostnader: för att inrätta ett nationellt samordningsförfarande, vilket kostar 146 200 EUR för alla medlemsstater, och för att fastställa minimistandarder, vilket kostar 280 000 EUR. Två kostnader som är kopplade till mål 5 är inte engångskostnader utan återkommande. För det första måste medlemsstaterna upprätthålla standarderna och för alla medlemsstater bör kostnaden för detta bli 35 000 EUR. Samordning, insamling och rapportering kommer att kosta 220 000 EUR för alla medlemsstater. Detta innebär att medlemsstaternas totala kostnader för mål 5 uppgår till omkring 683 000 EUR.

Även för mål 6 kommer medlemsstaterna att ha flera typer av kostnader: för utbildning, för att höja medvetenheten hos allmänheten, för att fastställa och genomföra nationella strategier samt för att utöka personalen. Eftersom utbildning är en av de viktigaste stödåtgärderna i direktivet har det beräknats att utbildningskostnaden kommer att bli 7 800 000 EUR för alla medlemsstater. Kostnaden för nationella strategier bör delas upp i engångskostnader och återkommande kostnader. Fastställande och första genomförande av de nationella strategierna kommer att kosta 864 000 EUR för alla medlemsstater. När denna första del är klar kommer medlemsstaterna att ha återkommande kostnader som har uppskattats till 325 000 EUR för alla medlemsstater. Slutligen har kostnaden för personalökningen i samband med detta direktiv uppskattats till 4 miljoner EUR för alla medlemsstater. De totala kostnaderna för mål 6 uppgår sålunda till omkring 13 miljoner euro för alla medlemsstater.

Dessa kostnader bör bedömas mot bakgrund av hur stora förluster som orsakas av miljöbrott. Enligt uppskattningar från UNEP och Interpol, som offentliggjordes i juni 2016, uppgår den årliga förlusten till följd av miljöbrott till mellan 91 och 258 miljarder US-dollar.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

Förslaget syftar till att rätta till bristerna i det nuvarande direktivet och innehåller därför olika åtgärder för genomförande, övervakning, utvärdering och rapportering.

För det första kommer minimistandarder för rapportering och insamling av statistiska uppgifter om miljöbrott att behöva fastställas genom en genomförandeakt, efter det att direktivet har trätt i kraft. Senast ett år efter direktivets ikraftträdande måste medlemsstaterna utarbeta en nationell strategi för bekämpning av miljöbrott och upprätta en handlingsplan för att införliva direktivet. Detta kommer att göra det möjligt för kommissionen att bedöma både medlemsstaternas införlivande av det reviderade direktivet och deras åtagande att bekämpa miljöbrott på ett mer effektivt sätt.

Genomförandeplanen samt arrangenmangen för utvärdering och rapportering upphör inte efter det att direktivet har trätt i kraft. När direktivet har trätt i kraft har medlemsstaterna 18 månader på sig att införliva det i nationell lagstiftning. Två år efter utgången av införlivandeperioden måste kommissionen utarbeta en rapport om hur medlemsstaterna har införlivat direktivet. Fem år efter utgången av införlivandeperioden måste kommissionen genomföra en studie om direktivets effektivitet för att utvärdera dess mervärde. Utöver dessa övervakningsförfaranden ska medlemsstaterna vartannat år utarbeta en rapport som innehåller information som berör direktivet, t.ex. medlemsstatens nationella strategi eller samordnings- och samarbetsåtgärder. Kommissionen kommer också att ta fram statistiska rapporter om miljöbrott på grundval av de uppgifter som medlemsstaterna lämnar.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

Artikel 1: Innehåll

I denna bestämmelse anges direktivets syfte, i synnerhet syftet att stödja miljöskyddet genom fastställande av straffbara gärningar och påföljder.

Artikel 2: Definitioner

Denna bestämmelse innehåller definitioner av begrepp som används i direktivet, däribland en mer precis definition av rekvisitet ”olaglig” i samband med definitionerna av miljöbrott.

Artikel 3: Straffbara gärningar

I denna bestämmelse beskrivs de straffbara gärningar som omfattas av detta direktiv. Vissa av gärningarna är hämtade från det nuvarande direktivet, vissa är reviderade och förtydligade versioner av de befintliga och vissa är nya straffbara gärningar. Dessutom förtydligas de begrepp som används i definitionerna av straffbara gärningar genom att de specificerar faktorer som måste beaktas när gärningarna utreds, åtalas och prövas i domstol, i synnerhet rekvisiten ”väsentlig skada”, ”kan orsaka skada” och ”försumbar mängd”.

Artikel 4: Anstiftan, medhjälp och försök

Genom artikel 4 kriminaliserar kommissionen anstiftan och medhjälp till att begå sådana straffbara gärningar som avses i artikel 3.1. Även försök att begå vissa straffbara gärningar, som förtecknas i artikel 4, kriminaliseras.

Artikel 5: Påföljder för fysiska personer

Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de straffbara gärningar som avses i artiklarna 3 och 4 är belagda med effektiva, proportionella och avskräckande straffrättsliga påföljder. Dessutom krävs i förslaget att medlemsstaterna inför särskilda typer

och nivåer av påföljder för miljöbrott. Den föreslagna kategoriseringen återspeglar brottens svårhetsgrad. I punkt 2 anges till exempel att de straffbara gärningar som avses i artikel 3 bör vara belagda med ett maximistraff på minst tio års fängelse om de orsakar eller kan orsaka att någon dör eller skadas allvarligt.

Punkt 5 syftar till att medlemsstaterna ska vidta åtgärder för att säkerställa att de straffbara gärningar som avses i artiklarna 3 och 4 kan bli föremål för kompletterande påföljder och åtgärder, för att möjliggöra skräddarsydda åtgärder mot olika typer av brottsligt beteende.

Artikel 6: Juridiska personers ansvar

Denna artikel innehåller skyldigheter att säkerställa juridiska personers ansvar för de straffbara gärningar som avses i artiklarna 3 och 4, när gärningarna har begåtts begåtts till förmån för dessa juridiska personer. I denna artikel föreskrivs också att medlemsstaterna bör se till att juridiska personer kan ställas till svars för brister i övervakning och kontroll som har gjort det möjligt att begå någon av de straffbara gärningar som avses i artikel 3 och 4 till förmån för den juridiska personen. Dessutom bör den juridiska personens ansvar inte utesluta lagföring av fysiska personer.

Artikel 7: Påföljder för juridiska personer

I denna artikel anges påföljder för juridiska personer som är inblandade i de straffbara gärningar som omfattas av detta förslag.

Artikel 8: Försvårande omständigheter

I denna artikel anges de försvårande omständigheter som ska beaktas när påföljder tillämpas på en sådan straffbar gärning som avses i artiklarna 3 och 4.

Artikel 9: Förmildrande omständigheter

I denna artikel anges de förmildrande omständigheter som ska beaktas när påföljder tillämpas på en sådan straffbar gärning som avses i artiklarna 3 och 4.

Artikel 10: Frysning eller förverkande

Genom denna bestämmelse säkerställs att medlemsstaterna ger behöriga myndigheter möjlighet att frysa och förverka vinning av de straffbara gärningar som omfattas av detta förslag.

Artikel 11: Preskriptionstider för straffbara gärningar

I denna artikel fastställs bestämmelser om preskriptionstider för att göra det möjligt för de behöriga myndigheterna att utreda, lagföra och pröva de straffbara gärningar som omfattas av detta förslag under en viss tidsperiod.

Artikel 12: Jurisdiktion

Denna artikel innehåller bestämmelser om jurisdiktion för att säkerställa att medlemsstaterna fastställer sin jurisdiktion för de straffbara gärningar som omfattas av förslaget och att de underrättar kommissionen om de beslutar att utvidga denna jurisdiktion i särskilda fall där brottet begås utanför deras territorium.

Artikel 13: Skydd av personer som anmäler miljöbrott eller bistår utredningen

Denna bestämmelse avser skydd av personer såsom visselblåsare, miljöförsvarare och andra som rapporterar information eller tillhandahåller bevis i samband med en utredning av miljöbrott.

Artikel 14: Rätt för den berörda allmänheten att delta i förfaranden

Denna bestämmelse rör processuella rättigheter att delta i straffrättsliga förfaranden, som bör beviljas den berörda allmänheten i enlighet med artikel 2.

Artikel 15: Förebyggande insatser

Enligt denna bestämmelse ska medlemsstaterna vidta förebyggande åtgärder för att minska miljöbrotten.

Artikel 16: Resurser

Denna bestämmelse syftar till att säkerställa att de nationella myndigheter som ansvarar för att upptäcka, utreda och lagföra miljöbrott eller pröva miljöbrottmål har tillräckligt med kvalificerad personal och tillräckliga ekonomiska och tekniska resurser för att effektivt kunna utföra sina uppgifter.

Artikel 17: Utbildning

Denna bestämmelse syftar till att förbättra utbildningsverksamheten längs hela brottsbekämpningskedjan för att säkerställa att alla berörda parter har de specialkunskaper och färdigheter som krävs för att de ska kunna utföra sina uppgifter på ett effektivt sätt.

Artikel 18: Utredningsverktyg

I denna bestämmelse fastställs att särskilda utredningsverktyg ska finnas tillgängliga för utredning av de straffbara gärningar som avses i artiklarna 3 och 4.

Artikel 19: Samordning och samarbete mellan behöriga myndigheter i medlemsstaterna

Enligt denna bestämmelse krävs att medlemsstaterna säkerställer samordning och samarbete på strategisk och operativ nivå mellan alla sina behöriga myndigheter som arbetar med att förebygga och bekämpa miljöbrott.

Artikel 20: Nationella strategier för bekämpning av miljöbrott

Denna bestämmelse syftar till att säkerställa ett strategiskt tillvägagångssätt för bekämpning av miljöbrott och omfattar aspekter som ska behandlas i en nationell strategi som måste utarbetas i varje medlemsstat.

Artikel 21: Insamling av uppgifter och statistik

Denna bestämmelse tillgodoser behovet av att systematiskt samla in information om insatser för att bekämpa miljöbrott och tillhandahålla statistiska uppgifter om miljöbrott. Enligt direktivet ska medlemsstaterna samla in, offentliggöra och till kommissionen lämna relevanta statistiska uppgifter. I direktivet fastställs också en skyldighet för kommissionen att regelbundet offentliggöra en rapport som bygger på de statistiska uppgifter som medlemsstaterna tillhandahåller. Syftet med denna bestämmelse är också att bidra till att åtgärda den nuvarande begränsade tillgången till uppgifter om miljöbrott, vilket skulle vara till hjälp vid utvärderingen av hur effektiva de nationella systemen är när det gäller att bekämpa denna typ av brottslighet.

Artikel 22: Genomförandebefogenheter

Denna bestämmelse kompletterar artikel 25 och syftar till att stärka medlemsstaternas skyldighet att lämna statistiska uppgifter till kommissionen genom ett krav på att kommissionen antar en genomförandeakt som fastställer gemensamma minimistandarder för rapportering av statistiska uppgifter.

Artikel 23: Kommittéförfarande

Denna bestämmelse tillgodoser behovet av att kommissionen bistås av en kommitté för att anta utkastet till genomförandeakt.

Artiklarna 24, 25, 26, 27, 28, 29

Dessa artiklar innehåller ytterligare bestämmelser om medlemsstaternas införlivande, medlemsstaternas rapportering, kommissionens utvärdering och rapportering, ikraftträdande och tillämpning av direktiv 2005/35/EG samt ersättande av direktiv 2008/99/EG med det här direktivet.

2021/0422 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om skydd för miljön genom straffrättsliga bestämmelser och om upphävande av direktiv 2008/99/EG

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 83.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande[19],

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

(1) Enligt artikel 3.3 i fördraget om Europeiska unionen (*EU-fördraget*) och artikel 191 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (*EUF-fördraget*) förbinder sig unionen att säkerställa en hög miljöskyddsnivå och en bättre miljö.

(2) Unionen är fortsatt oroad över ökningen av miljöbrotten och effekterna av dessa, vilka undergräver effektiviteten hos unionens miljölagstiftning. Dessa brott når dessutom allt oftare utanför de staters gränser i vilka de begås. De utgör ett hot mot miljön och bör därför bemötas med lämpliga och effektiva medel.

(3) De befintliga sanktionssystemen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/99/EG[20] och den sektorsspecifika miljölagstiftningen har inte varit tillräckligt på alla miljöpolitiska områden för att uppnå efterlevnad av unionens miljöskyddslagstiftning. Efterlevnaden bör stärkas genom tillgång till straffrättsliga påföljder, som är en markering av samhällets ogillande av annan art än administrativa påföljder.

(4) Utredning, lagföring och dom vid miljöbrott bör effektiviseras. Förteckningen över miljöbrott i direktiv 2008/99/EG bör ses över och ytterligare kategorier av straffbara gärningar bör införas som grundar sig på de allvarligaste överträdelserna av unionens miljölagstiftning. Bestämmelserna om påföljder bör skärpas för att öka deras avskräckande effekt och för att stärka brottsbekämpningskedjan som ansvarar för upptäckt, utredning, lagföring och dom vid miljöbrott.

(5) Medlemsstaterna bör kriminalisera brottskategorier och öka precisionen vid fastställandet av brottsrekvisit, samt harmonisera påföljdstyperna och påföljdsnivåerna.

---

19 EUT C […], […], s. […].

20 Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/99/EG av den 19 november 2008 om skydd för miljön genom straffrättsliga bestämmelser (EUT L 328, 6.12.2008, s. 28).

(6) Medlemsstaterna bör i sin nationella lagstiftning fastställa straffrättsliga påföljder för allvarliga överträdelser av unionens miljöskyddslagstiftning. Inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken fastställs i unionslagstiftningen omfattande regler om kontroll och tillsyn enligt förordning (EG) nr 1224/2009[21] och förordning (EG) nr 1005/2008 vid allvarliga överträdelser, inbegripet sådana som skadar den marina miljön. Enligt detta system har medlemsstaterna ett val mellan administrativa och/eller straffrättsliga påföljdssystem. I linje med kommissionens meddelande om den europeiska gröna given[22] och EU:s strategi för biologisk mångfald för 2030[23] bör vissa uppsåtliga olagliga handlingar som omfattas av förordning (EG) nr 1224/2009 och förordning (EG) nr 1005/2008[24] fastställas som straffbara gärningar.

(7) För att handlingen ska utgöra ett miljöbrott enligt detta direktiv bör den vara olaglig enligt unionens miljöskyddslagstiftning eller nationella lagar och andra författningar som ger verkan åt den unionslagstiftningen. Den handling som utgör varje brottskategori bör fastställas, och ett tröskelvärde som måste uppfyllas för att handlingen ska vara straffbar bör, när så är lämpligt, fastställas. En sådan handling bör betraktas som en straffbar gärning när den utförs uppsåtligen och, i vissa fall, även när den utförs av grov vårdslöshet. En olaglig handling som orsakar dödsfall eller allvarlig personskada, väsentlig skada eller betydande risk för väsentlig skada på miljön eller på annat sätt anses vara särskilt skadlig för miljön utgör brott när den utförs av grov vårdslöshet. Det står medlemsstaterna fritt att anta eller behålla strängare straffrättsliga bestämmelser på det området.

(8) En handling bör betraktas som olaglig även om den utförs med tillstånd från en behörig myndighet i en medlemsstat, om tillståndet erhållits på bedrägligt sätt, eller genom korruption, utpressning eller tvång. Dessutom bör aktörerna vidta nödvändiga åtgärder för att följa de lagar och andra författningar om miljöskydd som är tillämpliga när de utövar respektive verksamhet, bland annat genom att uppfylla sina skyldigheter enligt tillämplig EU-lagstiftning och nationell lagstiftning vid förfaranden som reglerar ändringar eller uppdateringar av befintliga tillstånd.

(9) Miljön bör skyddas i vid bemärkelse, i enlighet med artikel 3.3 i EU-fördraget och artikel 191 i EUF-fördraget, och omfatta alla naturresurser – luft, vatten, mark, vilda djur och växter inklusive livsmiljöer – samt miljötjänster.

(10) De accelererande klimatförändringarna, förlusten av biologisk mångfald och miljöförstöringen, i kombination med påvisbara exempel på deras ödesdigra verkningar, har medfört att den gröna omställningen har erkänts som vår tids

---

21 Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 404/2011 av den 8 april 2011 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1224/2009 om införande av ett kontrollsystem i gemenskapen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs (EUT L 112, 30.4.2011, s. 1).

22 Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, Europeiska rådet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén – Den europeiska gröna given, COM(2019) 640 final.

23 Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén – EU:s strategi för biologisk mångfald för 2030 – Ge naturen större plats i våra liv, COM(2020) 380 final.

24 Rådets förordning (EG) nr 1005/2008 av den 29 september 2008 om upprättande av ett gemenskapssystem för att förebygga, motverka och undanröja olagligt, orapporterat och oreglerat fiske och om ändring av förordningarna (EEG) nr 2847/93, (EG) nr 1936/2001 och (EG) nr 601/2004 samt om upphävande av förordningarna (EG) nr 1093/94 och (EG) nr 1447/1999 (EUT L 286, 29.10.2008, s. 1).

avgörande mål och en fråga om rättvisa mellan generationerna. Därför bör detta direktiv, i takt med att unionslagstiftningen som omfattas av det utvecklas, även täcka all uppdaterad eller ändrad unionslagstiftning som är av relevans med avseende på de brottsrekvisit som fastställs i detta direktiv, när skyldigheterna enligt unionsrätten förblir oförändrade i sak. När nya rättsliga instrument förbjuder nya handlingar som är skadliga för miljön bör detta direktiv emellertid ändras så att även de nya allvarliga överträdelserna av unionens miljölagstiftning läggs till i brottskategorierna.

(11) De kvalitativa och kvantitativa tröskelvärden som används för att fastställa rekvisit för miljöbrott bör förtydligas genom tillhandahållande av en icke uttömmande förteckning över omständigheter som av de myndigheter som utreder och lagför brott och dömer brottmål bör beaktas vid bedömningen av sådana tröskelvärden. Det skulle främja en enhetlig tillämpning av direktivet och en effektivare bekämpning av miljöbrott samt skapa rättssäkerhet. Trösklarna eller tillämpningen av dem bör emellertid inte göra det orimligt svårt utreda och lagföra brott eller döma i brottmål.

(12) Vid straffrättsliga förfaranden och rättegångar bör vederbörlig hänsyn tas till involveringen av kriminella organisationer vars verksamhet inverkar negativt på miljön. Vid de straffrättsliga förfarandena bör korruption, penningtvätt, cyberbrottslighet och dokumentbedrägeri samt – när det gäller affärsverksamhet – gärningsmannens avsikt att maximera vinsterna eller minska kostnaderna om dessa uppkommer i samband med miljöbrott, tas upp. Dessa former av brottslighet är ofta kopplade till allvarliga former av miljöbrottslighet och bör därför inte behandlas isolerat. I detta avseende är det särskilt oroande att vissa miljöbrott tolereras eller aktivt stöds av behöriga myndigheter eller tjänstemän under utövandet av sitt offentliga uppdrag. I vissa fall kan detta till och med ta formen av korruption. Exempel på sådana beteenden är att blunda för eller tiga om överträdelser av miljöskyddslagar efter inspektioner, avsiktligt avstå från inspektioner eller kontroller, till exempel av huruvida villkoren i tillståndet iakttas av tillståndsinnehavaren, besluta eller rösta för att utfärda olagliga tillstånd eller lägga fram falska eller osanna positiva rapporter.

(13) Anstiftan av och medhjälp till brott som begås uppsåtligt bör också vara straffbart. Försök till ett brott som orsakar dödsfall eller allvarlig personskada, orsakar eller kan orsaka väsentlig skada på miljön eller på annat sätt anses vara särskilt skadligt bör också utgöra ett brott, om det görs uppsåtligen.

(14) Påföljderna för brotten bör vara effektiva, avskräckande och proportionella. Därför bör miniminivåer för det högsta fängelsestraffet fastställas för fysiska personer. Kompletterande påföljder anses ofta vara effektivare än ekonomiska påföljder, särskilt för juridiska personer. Ytterligare påföljder eller åtgärder bör därför finnas tillgängliga i straffrättsliga förfaranden. Dessa bör omfatta skyldighet att återställa miljön, uteslutning från tillgång till offentlig finansiering, inklusive anbudsförfaranden, bidrag och koncessioner, samt återkallande av tillstånd och auktorisationer. Detta påverkar inte domares eller domstolars rätt att i straffrättsliga förfaranden besluta om lämpliga påföljder i de enskilda fallen.

(15) Juridiska personer bör också hållas straffrättsligt ansvariga för miljöbrott enligt detta direktiv om så föreskrivs i nationell lagstiftning. Medlemsstater vars nationella lagstiftning inte föreskriver straffrättsligt ansvar för juridiska personer bör säkerställa att deras administrativa påföljdssystem innehåller effektiva, avskräckande och proportionella påföljdstyper och påföljdsnivåer i enlighet med detta direktiv för att uppnå dess mål. Juridiska personers ekonomiska ställning bör beaktas för att säkerställa att den utdömda påföljden är avskräckande.

(16) En ytterligare tillnärmning och effektivisering av nivåerna på de påföljder som utdöms i praktiken bör främjas genom att det införs gemensamma försvårande omständigheter som återspeglar brottens allvar. Om ett dödsfall eller en allvarlig personskada har orsakats och dessa omständigheter inte redan är brottsrekvisit, kan dessa betraktas som försvårande omständigheter. Om ett miljöbrott orsakar betydande och oåterkallelig eller långvarig skada på ett helt ekosystem, bör detta på samma sätt utgöra en försvårande omständighet på grund av dess allvar, vilket även gäller fall jämförbara med ekocid. Eftersom de olagliga vinster eller utgifter som kan genereras respektive undvikas genom miljöbrott är ett viktigt incitament för brottslingar, bör dessa beaktas vid fastställandet av lämplig påföljdsnivå i de enskilda fallen.

(17) Om brotten är av fortlöpande karaktär, bör de fås att upphöra så snart som möjligt. Om gärningsmannen har gjort ekonomiska vinster bör dessa vinster förverkas.

(18) Detta direktiv bör in påverka tillämpningen av nationella straffrättsliga allmänna regler och principer om meddelande av fällande domar och om tillämpning och verkställighet av påföljder i enlighet med de faktiska omständigheterna i varje enskilt fall.

(19) Medlemsstaterna bör fastställa regler om preskriptionstider som är nödvändiga för att göra det möjligt för dem att effektivt bekämpa miljöbrott, utan att det påverkar tillämpningen av nationella bestämmelser som inte fastställer preskriptionstider för utredning och lagföring av brott och verkställighet av påföljder.

(20) Skyldigheterna enligt detta direktiv att föreskriva straffrättsliga påföljder bör inte undanta medlemsstaterna från skyldigheten att föreskriva administrativa påföljder och andra åtgärder i den nationella lagstiftningen för överträdelser som fastställs i unionens miljölagstiftning.

(21) Medlemsstaterna bör tydligt fastställa tillämpningsområdet för administrativ och straffrättslig brottsbekämpning när det gäller miljöbrott i enlighet med sin nationella lagstiftning. Vid tillämpningen av den nationella lagstiftning som införlivar detta direktiv bör medlemsstaterna säkerställa att principerna i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, inbegripet principen om ne bis in idem, beaktas vid utdömandet av straffrättsliga och administrativa påföljder.

(22) Dessutom bör rättsliga och administrativa myndigheter i medlemsstaterna ha en rad straffrättsliga påföljder och andra åtgärder till sitt förfogande för att bemöta olika typer av brottsliga handlingar på ett skräddarsytt och effektivt sätt.

(23) I synnerhet med tanke på rörligheten hos de personer som utför sådana olagliga handlingar som omfattas av detta direktiv, i kombination med brottens gränsöverskridande karaktär och möjligheten till gränsöverskridande utredningar, bör medlemsstaterna fastställa sin jurisdiktion för att effektivt motverka sådana handlingar.

(24) Miljöbrotten skadar naturen och samhället. Människor som anmäler överträdelser av unionens miljölagstiftning gagnar genom sitt agerande allmänintresset. De spelar en nyckelroll när det gäller att avslöja och förhindra sådana överträdelser och bidrar på så sätt till att skydda samhällets välfärd. Enskilda personer som har kontakt med en organisation inom sin arbetsrelaterade verksamhet är ofta de första som får vetskap om hot mot eller skada för det allmänna intresset och miljön. Personer som rapporterar om oegentligheter kallas visselblåsare. Potentiella visselblåsare avskräcks ofta från att rapportera om sina farhågor eller misstankar av rädsla för repressalier. Sådana

personer bör omfattas av ett balanserat och effektivt skydd för visselblåsare som fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1937[25].

(25) Även andra personer kan besitta värdefull information om potentiella miljöbrott. Det kan röra sig om medlemmar i den berörda gruppen eller samhällsmedlemmar som är aktiva inom miljöskydd. Personer som anmäler miljöbrott och personer som samarbetar vid bekämpningen av sådana brott bör ges nödvändigt stöd och bistånd i samband med straffrättsliga förfaranden, så att de inte missgynnas av att samarbeta, utan får stöd och hjälp. Dessa personer bör också skyddas från att trakasseras eller att utsättas för otillbörlig lagföring för att de rapporterar om sådana brott eller samarbetar i de straffrättsliga förfarandena.

(26) Eftersom naturen inte kan företräda sig själv som brottsoffer i straffrättsliga förfaranden, bör de medlemmar av den berörda allmänheten, enligt definitionen i detta direktiv med beaktande av artiklarna 2.5 och 9.3 i Århuskonventionen[26], ha möjlighet att företräda miljön som en kollektiv nyttighet, inom medlemsstaternas rättsliga ram och i enlighet med relevanta förfaranderegler.

(27) Brist på resurser och brottsbekämpande befogenheter för nationella myndigheter som upptäcker, utreder, lagför eller dömer i miljöbrott skapar hinder för att effektivt förebygga och bestraffa miljöbrott. Framför allt kan bristen på resurser hindra myndigheterna från att överhuvudtaget vidta åtgärder eller begränsa deras verkställighetsåtgärder, vilket gör det möjligt för gärningsmännen att undgå ansvar eller kan leda till att de får ett straff som inte motsvarar brottets allvar. Därför bör minimikriterier för resurser och verkställighetsbefogenheter fastställas.

(28) För att brottsbekämpningskedjan ska fungera effektivt krävs en rad specialistkunskaper. Eftersom miljöbrott innebär komplexa utmaningar och den tekniska karaktären hos sådana brott kräver ett sektorsövergripande tillvägagångssätt, krävs en hög nivå av juridisk kunskap och teknisk expertis samt en hög utbildnings- och specialiseringsnivå inom alla relevanta behöriga myndigheter. Medlemsstaterna bör tillhandahålla lämplig utbildning för dem som ansvarar för att upptäcka, utreda och lagföra miljöbrott eller döma i miljöbrottmål. För att maximera professionalismen och effektiviteten i brottsbekämpningskedjan bör medlemsstaterna också överväga att utse specialiserade utredningsenheter, åklagare och brottmålsdomare för att handlägga miljöbrottmål. Allmänna brottmålsdomstolar skulle kunna inrätta specialiserade avdelningar. Teknisk expertis bör göras tillgänglig för alla berörda myndigheter med ansvar för brottsbekämpning.

(29) För att säkerställa en framgångsrik brottsbekämpning bör medlemsstaterna tillhandahålla effektiva utredningsverktyg för miljöbrott, såsom de som finns i deras nationella lagstiftning för att bekämpa organiserad brottslighet eller andra grova brott. Dessa verktyg bör bland annat omfatta avlyssning, övervakning inklusive elektronisk övervakning, kontrollerade leveranser, övervakning av bankkonton och andra finansiella utredningsverktyg. Dessa verktyg bör tillämpas i enlighet med proportionalitetsprincipen och med full respekt för Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. I enlighet med nationell lagstiftning bör arten av de brott

---

25 Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1937 av den 23 oktober 2019 om skydd för personer som rapporterar om överträdelser av unionsrätten (EUT L 305, 26.11.2019, s. 17).

26 Förenta nationernas ekonomiska kommission för Europas (UNECE) konvention av den 25 juni 1998 om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor.

som utreds och deras allvar motivera användningen av dessa utredningsverktyg. Rätten till skydd för personuppgifter ska respekteras.

(30) För att säkerställa ett effektivt, integrerat och enhetligt system för brottsbekämpning som rymmer administrativa, civilrättsliga och straffrättsliga åtgärder bör medlemsstaterna organisera samarbete och kommunikation internt mellan alla aktörer längs de administrativa och straffrättsliga brottsbekämpningskedjorna och mellan de aktörer som utdömer straff och de som beslutar om avhjälpande åtgärder. I enlighet med tillämpliga regler bör medlemsstaterna också samarbeta genom EU-byråer, särskilt Eurojust och Europol, samt med EU-organ, däribland Europeiska åklagarmyndigheten (EPPO) och Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf), inom deras respektive behörighetsområden.

(31) För att säkerställa en enhetlig strategi för bekämpning av miljöbrott bör medlemsstaterna anta, offentliggöra och regelbundet se över en nationell strategi för bekämpning av miljöbrott, i vilken de fastställer mål, prioriteringar och de motsvarande åtgärder och resurser som behövs.

(32) För att effektivt bekämpa de brott som avses i detta direktiv är det nödvändigt att medlemsstaternas behöriga myndigheter samlar in korrekta, enhetliga och jämförbara uppgifter om omfattningen av och trenderna när det gäller miljöbrott samt insatserna för att bekämpa dem och resultaten av dessa. Dessa uppgifter bör användas för att utarbeta statistik som ska ligga till grund för den operativa och strategiska planeringen av brottsbekämpande åtgärder samt för att ge information till medborgarna. Medlemsstaterna bör samla in relevanta statistiska uppgifter om miljöbrott och rapportera dem till kommissionen. Kommissionen bör regelbundet bedöma resultaten på grundval av de uppgifter som lämnats av medlemsstaterna och offentliggöra dem.

(33) De statistiska uppgifter om miljöbrott som samlas in enligt detta direktiv bör vara jämförbara mellan medlemsstaterna och samlas in på grundval av gemensamma miniminormer. I syfte att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av detta direktiv bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter för att fastställa det standardformat i vilket statistiska uppgifter ska överföras. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011[27].

(34) Skyldigheterna enligt detta direktiv påverkar inte unionslagstiftningen om processuella rättigheter i straffrättsliga förfaranden. Vid genomförandet av detta direktiv bör medlemsstaterna säkerställa att misstänktas eller tilltalades processuella rättigheter i straffrättsliga förfaranden respekteras fullt ut.

(35) Alternativ – Stryk ett alternativ enligt IRL-alternativet:

(36) [*icke-deltagande* :] I enlighet med artiklarna 1, 2 och 4a.1 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i det protokollet, deltar Irland inte i antagandet av detta direktiv, som inte är bindande för eller tillämpligt på Irland. ELLER

[deltagande:] I enlighet med artiklarna 3 och 4a.1 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, har Irland genom en skrivelse meddelat att det önskar delta i antagandet och tillämpningen av detta direktiv.

---

[27] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

(37) Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/35/EG[28] kompletterades genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/123/EG[29] med bestämmelser om brott och påföljder för utsläpp av förorenande ämnen orsakade av fartyg. Sådana brott och påföljder bör omfattas av detta direktiv. För medlemsstater som deltar i antagandet av detta direktiv bör därför direktiv 2009/123/EG ersättas i enlighet med detta.

(38) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, deltar Danmark inte i antagandet av detta direktiv, som därför inte är bindande för eller tillämpligt på Danmark.

(39) Eftersom målen för direktivet, nämligen att fastställa gemensamma rekvisit för miljöbrott och säkerställa tillgång till effektiva, avskräckande och proportionella påföljder för allvarliga miljöbrott, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av detta direktivs omfattning och verkningar, bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen vidta åtgärder. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går direktivet inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

(40) Detta direktiv står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheter och iakttar de principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, däribland skydd av personuppgifter, yttrandefrihet och informationsfrihet, näringsfrihet, rätt till ett effektivt rättsmedel och till en opartisk domstol, presumtion för oskuld och rätt till försvar, principerna om laglighet och proportionalitet i fråga om brott och straff samt rätt att inte bli dömd eller straffad två gånger för samma brott. Detta direktiv syftar till att säkerställa att dessa rättigheter och principer iakttas fullt ut och bör genomföras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

Genom detta direktiv fastställs minimiregler om fastställande av brottsrekvisit och påföljder som syftar till ett effektivare miljöskydd.

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv gäller följande definitioner:

(1) *olaglig*: varje handling som innebär överträdelse av

a) unionslagstiftning som, oberoende av dess rättsliga grund, bidrar till att uppnå målen i unionens miljöpolitik enligt fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

---

[28] Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/35/EG av den 7 september 2005 om föroreningar förorsakade av fartyg och införandet av sanktioner för överträdelser (EUT L 255, 30.9.2005, s. 11).

[29] Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/123/EG av den 21 oktober 2009 om ändring av direktiv 2005/35/EG om föroreningar förorsakade av fartyg och införandet av sanktioner för överträdelser (EUT L 280, 27.10.2009, s. 52).

b) en medlemsstats lag eller annan författning eller ett beslut som en behörig myndighet i en medlemsstat fattat och som ger verkan åt den unionslagstiftning som avses i led a.

Även om handlingen utförs med tillstånd från en behörig myndighet i en medlemsstat ska den anses vara olaglig om tillståndet erhållits på bedrägligt sätt eller genom korruption, utpressning eller tvång.

(2) *livsmiljö inom ett skyddsområde*: varje livsmiljö för en art för vilken ett område är klassificerat som ett särskilt skyddsområde enligt artikel 4.1 eller 4.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG[30] eller varje naturlig livsmiljö eller livsmiljö för en art för vilken ett område är utsett till särskilt bevarandeområde enligt artikel 4.4 i rådets direktiv 92/43/EEG[31].

(3) *juridisk person*: varje rättssubjekt som har denna status enligt tillämplig nationell lagstiftning, med undantag för stater eller offentliga organ vid utövandet av offentliga maktbefogenheter samt offentliga internationella organisationer.

(4) *den berörda allmänheten*: de personer som berörs eller kan beröras av de brott som avses i artiklarna 3 eller 4. Vid tillämpningen av denna definition ska personer som har ett tillräckligt intresse av en rättighet eller hävdar att en rättighet kränks samt icke-statliga organisationer som främjar miljöskydd och som uppfyller alla proportionerliga krav enligt nationell lagstiftning anses ha ett sådant intresse.

(5) *brottsoffer*: brottsoffer i den mening som avses i artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/29/EU[32].

Artikel 3

Straffbara gärningar

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att följande handlingar utgör straffbara gärningar när de är olagliga och utförs uppsåtligen:

(a) Att i luft, mark eller vatten avge, släppa ut eller införa material eller ämnen eller joniserande strålning i en mängd som orsakar eller kan orsaka dödsfall eller allvarlig personskada, eller väsentlig skada på luft-, mark- eller vattenkvaliteten eller på djur eller växter.

(b) Att på marknaden släppa ut en produkt som, i strid med ett förbud eller ett annat krav, orsakar eller kan orsaka dödsfall eller allvarlig personskada eller väsentlig skada på luft-, mark- eller vattenkvaliteten eller på djur eller växter till följd av att produkten används i stor skala.

(c) Att tillverka, släppa ut på marknaden eller använda ämnen, som sådana eller ingående i blandningar eller i varor, inbegripet som tillsats, när

i) denna verksamhet är begränsad enligt avdelning VIII i och bilaga XVII till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006[33], eller

30 Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG av den 30 november 2009 om bevarande av vilda fåglar (EUT L 20, 26.1.2010, s. 7).

31 Rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (EGT L 206, 22.7.1992, s. 7).

32 Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/29/EU av den 25 oktober 2012 om fastställande av miniminormer för brottsoffers rättigheter och för stöd till och skydd av dem samt om ersättande av rådets rambeslut 2001/220/RIF (EUT L 315, 14.11.2012, s. 57).

ii) denna verksamhet är förbjuden enligt avdelning VII i förordning (EG) nr 1907/2006, eller

iii) denna verksamhet inte uppfyller kraven i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009[34], eller

iv) denna verksamhet inte uppfyller kraven i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 528/2012[35], eller

v) denna verksamhet omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1272/2008[36], eller

vi) denna verksamhet är förbjuden enligt bilaga I till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1021[37],

och den orsakar eller kan orsaka dödsfall eller allvarlig personskada, eller väsentlig skada på luft-, mark- eller vattenkvaliteten eller på djur eller växter.

(d) Att genomföra sådana projekt som avses i artikel 1.2 a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/92/EU[38] utan tillstånd eller bedömning av deras miljöpåverkan, vilka orsakar eller kan orsaka betydande skada på de faktorer som fastställs i artikel 3.1 i direktiv 2011/92/EU.

(e) Att samla in, transportera, återvinna eller bortskaffa avfall, övervaka sådan verksamhet och efterbehandla platser för bortskaffande av avfall, inbegripet åtgärder som en handlare eller mäklare vidtar (avfallshantering), när en olaglig handling

i) gäller farligt avfall enligt definitionen i artikel 3.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG[39] och avser en icke försumbar mängd,

ii) rör annat avfall än det som avses i led i och orsakar eller kan orsaka dödsfall eller allvarlig personskada, eller väsentlig skada på luft-, mark- eller vattenkvaliteten eller på djur eller växter.

(f) Att transportera avfall, inom tillämpningsområdet för artikel 2.35 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1013/2006 av den 14 juni

---

33 Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach), inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet, ändring av direktiv 1999/45/EG och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 793/93 och kommissionens förordning (EG) nr 1488/94 samt rådets direktiv 76/769/EEG och kommissionens direktiv 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG och 2000/21/EG (EUT L 396, 30.12.2006, s. 1).

34 Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 av den 21 oktober 2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden och om upphävande av rådets direktiv 79/117/EEG och 91/414/EEG (EUT L 309, 24.11.2009, s. 1).

35 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 528/2012 av den 22 maj 2012 om tillhandahållande på marknaden och användning av biocidprodukter (EUT L 167, 27.6.2012, s. 1).

36 Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1272/2008 av den 16 december 2008 om klassificering, märkning och förpackning av ämnen och blandningar, ändring och upphävande av direktiven 67/548/EEG och 1999/45/EG samt ändring av förordning (EG) nr 1907/2006 (EUT L 353, 31.12.2008, s. 1).

37 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1021 av den 20 juni 2019 om långlivade organiska föroreningar (EUT L 169, 25.6.2019, s. 45).

38 Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/92/EU av den 13 december 2011 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt (EUT L 26, 28.1.2012, s. 1).

39 Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall och om upphävande av vissa direktiv (EUT L 312, 22.11.2008, s. 3).

2006 om transport av avfall, [40]när en icke försumbar mängd omfattas av sådan transport, oavsett om det rör sig om en enstaka transport eller om flera transporter som förefaller kopplade till varandra.

(g) Att återvinna fartyg som omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1257/2013[41], utan att kraven i artikel 6.2 a i den förordningen uppfylls.

(h) Att släppa ut förorenande ämnen från fartyg enligt artikel 4.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/35/EG[42] om föroreningar förorsakade av fartyg och införandet av sanktioner, inbegripet straffrättsliga sanktioner, i något av de områden som avses i artikel 3.1 i det direktivet, förutsatt att utsläppen från fartyg inte uppfyller kraven för de undantag som fastställs i artikel 5 i det direktivet. Denna bestämmelse ska inte tillämpas på enskilda fall där utsläppet från fartyget inte orsakar en försämring av vattenkvaliteten, såvida inte upprepade fall med samma gärningsman tillsammans leder till försämrad vattenkvalitet.

(i) Att installera, driva eller nedmontera en anläggning där farlig verksamhet bedrivs eller där farliga ämnen, beredningar eller föroreningar förvaras eller används enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/18/EU[43], Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU[44] eller Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/30/EU[45] och vilka orsakar eller kan orsaka dödsfall eller allvarlig personskada eller väsentlig skada på luft-, mark- eller vattenkvaliteten eller på djur eller växter.

(j) Att tillverka, producera, bearbeta, hantera, använda, inneha, förvara, transportera, importera, exportera eller bortskaffa radioaktivt material som omfattas av rådets direktiv 2013/59/Euratom[46], rådets direktiv 2014/87/Euratom[47] eller rådets direktiv 2013/51/Euratom[48], vilket orsakar eller kan orsaka dödsfall eller allvarlig personskada, eller väsentlig skada på luft-, mark- eller vattenkvaliteten eller på djur eller växter.

---

40 Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1013/2006 av den 14 juni 2006 om transport av avfall (EUT L 190, 12.7.2006, s. 1).

41 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1257/2013 av den 20 november 2013 om återvinning av fartyg och om ändring av förordning (EG) nr 1013/2006 och direktiv 2009/16/EG (EUT L 330 10.12.2013, s. 1).

42 Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/35/EG av den 7 september 2005 om föroreningar förorsakade av fartyg och införandet av sanktioner för överträdelser (EUT L 255, 30.9.2005, s. 11).

43 Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/18/EU av den 4 juli 2012 om åtgärder för att förebygga och begränsa faran för allvarliga olyckshändelser där farliga ämnen ingår och om ändring och senare upphävande av rådets direktiv 96/82/EG (EUT L 197, 24.7.2012, s. 1).

44 Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU av den 24 november 2010 om industriutsläpp (samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar) (EUT L 334, 17.12.2010, s. 17).

45 Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/30/EU av den 12 juni 2013 om säkerhet för olje- och gasverksamhet till havs och om ändring av direktiv 2004/35/EG (EUT L 178, 28.6.2013, s. 66).

46 Rådets direktiv 2013/59/Euratom av den 5 december 2013 om fastställande av grundläggande säkerhetsnormer för skydd mot de faror som uppstår till följd av exponering för joniserande strålning, och om upphävande av direktiven 89/618/Euratom, 90/641/Euratom, 96/29/Euratom, 97/43/Euratom och 2003/122/Euratom (EUT L 13, 17.1.2014, s. 1).

47 Rådets direktiv 2014/87/Euratom av den 8 juli 2014 om ändring av direktiv 2009/71/Euratom om upprättande av ett gemenskapsramverk för kärnsäkerhet vid kärntekniska anläggningar (EUT L 219, 25.7.2014, s. 42).

48 Rådets direktiv 2013/51/Euratom av den 22 oktober 2013 om fastställande av krav avseende skydd av allmänhetens hälsa mot radioaktiva ämnen i dricksvatten (EUT L 296, 7.11.2013, s. 12).

(k) Att ta ut ytvatten eller grundvatten som orsakar eller kan orsaka betydande skada på ytvattenförekomsters ekologiska status eller potential eller på grundvattenförekomsters kvantitativa status.

(l) Att avliva, destruera, ta, inneha, sälja eller till försäljning utbjuda ett eller flera exemplar av arter av vilda djur eller växter som förtecknas i bilagorna IV och V (om arterna i bilaga V omfattas av samma bestämmelser som de som antagits för arter i bilaga IV) till rådets direktiv 92/43/EEG[49] och de arter som avses i artikel 1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG[50], utom i de fall då handlingen avser en försumbar mängd sådana exemplar.

(m) Att handla med exemplar av arter av vilda djur eller växter eller delar av eller produkter därav som förtecknas i bilagorna A och B till rådets förordning (EG) nr 338/97[51], utom i de fall då handlingen avser en försumbar mängd sådana exemplar.

(n) Att på unionsmarknaden släppa ut eller tillhandahålla timmer från olaglig avverkning eller av trävaror som tillverkats av olagligt avverkat timmer som omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 995/2010[52], utom i de fall då handlingen avser en försumbar mängd. [*Om en förordning om utsläppande på unionsmarknaden samt export från unionen av vissa varor och produkter med anknytning till avskogning och skogsförstörelse och om upphävande av förordning (EU) nr 995/2010 antas före detta direktiv, ska led n ersättas med ett brott som omfattas av artikel 3 i den förordningen*.]

(o) Varje handling som orsakar en försämring av en livsmiljö inom ett skyddat område i den mening som avses i artikel 6.2 i direktiv 92/43/EEG, när denna försämring är betydande.

(p) Att introducera eller sprida invasiva främmande arter av unionsbetydelse när

i) handlingen bryter mot de restriktioner som anges i artikel 7.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1143/2014[53],

ii) handlingen bryter mot ett villkor för utfärdande av tillstånd enligt artikel 8 eller av godkännande enligt artikel 9 i förordning (EU) nr 1143/2014 och orsakar eller kan orsaka dödsfall eller allvarlig personskada, eller väsentlig skada på luft-, mark- eller vattenkvaliteten eller på djur eller växter.

(q) Att producera, släppa ut på marknaden, importera, exportera, använda, släppa ut eller avge ozonnedbrytande ämnen enligt definitionen i artikel 3.4 i

---

49 Rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (EGT L 206, 22.7.1992, s. 7).

50 Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG av den 30 november 2009 om bevarande av vilda fåglar (EUT L 20, 26.1.2010, s. 7).

51 Rådets förordning (EG) nr 338/97 av den 9 december 1996 om skyddet av arter av vilda djur och växter genom kontroll av handeln med dem (EGT L 61, 3.3.1997, s. 1).

52 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 995/2010 av den 20 oktober 2010 om fastställande av skyldigheter för verksamhetsutövare som släpper ut timmer och trävaror på marknaden (EUT L 295, 12.11.2010, s. 23).

53 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1143/2014 av den 22 oktober 2014 om förebyggande och hantering av introduktion och spridning av invasiva främmande arter (EUT L 317, 4.11.2014, s. 35).

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1005/2009[54] eller produkter och utrustning som innehåller eller är beroende av sådana ämnen.

(r) Att producera, släppa ut på marknaden, importera, exportera, använda, släppa ut eller avge fluorerade växthusgaser enligt definitionen i artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 517/2014[55] eller produkter och utrustning som innehåller eller är beroende av sådana gaser.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att de handlingar som avses i punkt 1 a, b, c, d, e, f, h, i, j, k, m, n, p ii, q och r också utgör straffbara gärningar, om de begås åtminstone av grov oaktsamhet.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att det i den nationella lagstiftning föreskrivs att följande faktorer, i förekommande fall, ska beaktas vid bedömningen av om skadan eller den skada som kan uppstå är väsentlig för att utreda, lagföra och döma i fråga om de brott som avses i punkt 1 a-e, i, j, k och p:

(a) Den påverkade miljöns ursprungliga tillstånd.

(b) Om skadan har lång, medellång eller kort varaktighet.

(c) Skadans allvar.

(d) Skadans utbredning.

(e) Skadans reversibilitet.

4. Medlemsstaterna ska säkerställa att det i nationell lagstiftning föreskrivs att följande faktorer, i förekommande fall, ska beaktas vid bedömningen av om verksamheten kan orsaka skada på luft-, mark- eller vattenkvaliteten eller på djur eller växter för att utreda, lagföra och döma vid de brott som avses i punkt 1 a-e, i, j, k och p:

(a) Handlingen avser en verksamhet som anses vara riskabel eller farlig, och kräver ett tillstånd som inte har erhållits eller följts.

(b) I vilken utsträckning de värden, parametrar eller gränser som föreskrivs i rättsakter eller i ett tillstånd som utfärdats för verksamheten överskrids.

(c) Om materialet eller ämnet klassificeras som farligt eller på annat sätt förtecknas som skadligt för miljön eller människors hälsa.

5. Medlemsstaterna ska säkerställa att det i nationell lagstiftning föreskrivs att följande faktorer ska beaktas vid bedömningen av om mängden är försumbar eller icke försumbar för att utreda, lagföra och döma vid de brott som avses i punkt 1 e, f, l, m och n:

(a) Antalet föremål som omfattas av brottet.

(b) I vilken utsträckning det föreskrivna tröskelvärdet, värdet eller någon annan obligatorisk parameter överskrids.

(c) Den berörda djur- eller växtartens bevarandestatus.

(d) Kostnad för återställande av miljöskadan.

---

54 Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1005/2009 av den 16 september 2009 om ämnen som bryter ned ozonskiktet (EUT L 286, 31.10.2009, s. 1).

55 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 517/2014 av den 16 april 2014 om fluorerade växthusgaser och om upphävande av förordning (EG) nr 842/2006 (EUT L 150, 20.5.2014, s. 195).

Artikel 4

Anstiftan, medhjälp och försök

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att anstiftan av och medhjälp till att begå de straffbara gärningar som avses i artikel 3.1 utgör en straffbar gärning.

2. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att försök att begå någon av de straffbara gärningar som avses i artikel 3.1 a, b, c, d, e, f, h, i, j, k, m, n, p ii, q och r, om det görs uppsåtligen, är straffbart.

Artikel 5

Påföljder för fysiska personer

1. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att de brott som avses i artiklarna 3 och 4 beläggs med effektiva, proportionella och avskräckande straffrättsliga påföljder.

2. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de brott som avses i artikel 3 är belagda med ett maximistraff på minst tio års fängelse, om de orsakar eller kan orsaka dödsfall eller allvarlig personskada.

3. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de brott som avses i artikel 3.1 a–j, n, q och r är belagda med ett maximistraff på minst sex års fängelse.

4. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de brott som avses i artikel 3.1 k, l, m, o och p är belagda med ett maximistraff på minst fyra års fängelse.

5. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att fysiska personer som begått de brott som avses i artiklarna 3 och 4 kan bli föremål för ytterligare sanktioner eller åtgärder, som ska inbegripa

   (a) skyldighet att återställa miljön inom en viss tidsperiod,

   (b) böter,

   (c) tillfällig eller permanent uteslutning från tillgång till offentlig finansiering, inklusive anbudsförfaranden, bidrag och förmåner,

   (d) förbud mot att leda anläggningar av den typ som användes för att begå brottet,

   (e) återkallande av tillstånd och auktorisationer att bedriva sådana verksamheter som ledde till att brottet begicks,

   (f) tillfälliga förbud mot att ställa upp i val till eller kandidera till en offentlig tjänst,

   (g) offentliggörande på nationell nivå eller unionsnivå av det rättsliga beslut som ligger till grund för domen eller för de påföljder eller åtgärder som tillämpats.

Artikel 6

Juridiska personers ansvar

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att juridiska personer kan ställas till ansvar för sådana brott som avses i artiklarna 3 och 4 och som begåtts till förmån för dessa

juridiska personer av en person som agerat antingen enskilt eller som en del av den juridiska personens organisation och som har en ledande ställning inom den juridiska personens organisation grundad på

(a) behörighet att företräda den juridiska personen,

(b) befogenhet att fatta beslut på den juridiska personens vägnar,

(c) befogenhet att utöva kontroll inom den juridiska personen.

2. Medlemsstaterna ska också säkerställa att juridiska personer kan ställas till ansvar när brister i övervakning eller kontroll som ska utföras av en sådan person som avses i punkt 1 har gjort det möjligt för en person som är underställd den juridiska personen att till dennas förmån begå ett brott som avses i artiklarna 3 och 4.

3. Juridiska personers ansvar enligt punkterna 1 och 2 ska inte utesluta lagföring av fysiska personer som är gärningsmän vid, anstiftare av eller medhjälpare till de brott som avses i artiklarna 3 och 4.

Artikel 7

Påföljder för juridiska personer

1. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att juridiska personer som ställts till ansvar i enlighet med artikel 6.1 kan bli föremål för effektiva, proportionella och avskräckande påföljder.

2. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att påföljderna eller åtgärderna för juridiska personer som enligt artikel 6.1 är ansvariga för de brott som avses i artiklarna 3 och 4 ska omfatta

(a) bötesstraff och administrativa avgifter,

(b) skyldighet att återställa miljön inom en viss period,

(c) fråntagande av rätt till offentliga förmåner eller stöd,

(d) tillfällig uteslutning från tillgång till offentlig finansiering, inklusive anbudsförfaranden, bidrag och koncessioner,

(e) tillfälligt eller permanent näringsförbud,

(f) återkallande av tillstånd och auktorisationer att bedriva sådana verksamheter som ledde till att brottet begicks,

(g) rättslig övervakning,

(h) rättsligt beslut om upplösning av verksamheten,

(i) tillfällig eller permanent stängning av de anläggningar som har använts för att begå brottet,

(j) skyldighet för företag att införa system för tillbörlig aktsamhet för att förbättra efterlevnaden av miljönormerna,

(k) offentliggörande av det rättsliga beslut som ligger till grund för domen eller för de påföljder eller åtgärder som tillämpats.

3. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att en juridisk person som har ställts till ansvar i enlighet med artikel 6.2 kan bli föremål för effektiva, proportionella och avskräckande påföljder eller åtgärder.

4. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de brott som avses i artikel 3.1 a–j, n, q och r beläggs med böter, vars högsta gräns ska vara minst 5 % av den juridiska personens [/företagets] totala globala omsättning under det räkenskapsår som föregår bötesbeslutet.

5. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de brott som avses i artikel 3.1 k, l, m, o och p beläggs med böter, vars högsta gräns ska vara minst 3 % av den juridiska personens [/företagets] totala globala omsättning under det räkenskapsår som föregår bötesbeslutet.

6. Medlemsstaterna ska vidta åtgärder för att säkerställa att de olagliga vinster som härrör från brottet och den juridiska personens årliga omsättning beaktas när ett beslut fattas om lämplig bötesnivå i enlighet med punkt 1.

Artikel 8

Försvårande omständigheter

Om följande omständigheter inte redan ingår i brottsrekvisiten för de brott som avses i artikel 3, ska medlemsstaterna, med avseende på de relevanta brott som avses i artiklarna 3 och 4, vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att det ska ses som en försvårande omständighet att

(a) brottet har orsakat dödsfall eller allvarlig personskada,

(b) brottet har orsakat förstörelse eller oåterkallelig eller långvarig väsentlig skada på ett ekosystem,

(c) brottet begicks inom ramen för en kriminell organisation i den mening som avses i rambeslut 2008/841/RIF[56],

(d) brottet begicks med användande av falska eller förfalskade handlingar,

(e) brottet begicks av en offentlig tjänsteman i samband med dennes utövande av sitt uppdrag,

(f) gärningsmannen har begått liknande tidigare överträdelser av miljölagstiftningen,

(g) brottet genererade eller förväntades generera betydande ekonomiska fördelar eller ledde till undvikande av betydande kostnader, direkt eller indirekt.

(h) gärningsmannens handlingar medför miljöskadeansvar, men gärningsmannen uppfyller inte sin skyldighet att vidta avhjälpande åtgärder enligt artikel 6 i direktiv 2004/35/EG[57].

(i) gärningsmannen bistår inte inspektionsmyndigheter och andra tillsynsmyndigheter när detta krävs enligt lag,

(j) gärningsmannen hindrar aktivt inspektioner, tullkontroller eller utredningar, eller skrämmer eller stör vittnen eller klagande.

---

[56] Rådets rambeslut 2008/841/RIF av den 24 oktober 2008 om kampen mot organiserad brottslighet, EUT L 300, 11.11.2008, p. 42.

[57] Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/35/EG av den 21 april 2004 om miljöansvar för att förebygga och avhjälpa miljöskador (EUT L 143, 30.4.2004, s. 56).

Artikel 9

Förmildrande omständigheter

Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att, med avseende på de relevanta brott som avses i artiklarna 3 och 4, säkerställa att det får ses som förmildrande omständigheter att

(a) gärningsmannen återställer naturen till sitt tidigare skick,

(b) gärningsmannen förser de administrativa eller rättsliga myndigheterna med uppgifter som de inte skulle ha kunnat erhålla på annat sätt och som hjälper dem att

i) identifiera eller väcka åtal mot övriga gärningsmän,

ii) finna bevis.

Artikel 10

Frysning eller förverkande

Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att deras behöriga myndigheter i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/42/EU[58] fryser eller förverkar, beroende på vad som är lämpligt, vinning som härrör från något av de brott som avses i det här direktivet och hjälpmedel som använts eller varit avsedda att användas för att begå eller bidra till att begå något av dessa brott.

Artikel 11

Preskriptionstider för straffbara gärningar

1. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att föreskriva en preskriptionstid som möjliggör utredning, åtal, rättegång och dom i fråga om de brott som avses i artiklarna 3 och 4 under en tillräckligt lång tidsperiod efter det att brotten begåtts, i syfte att hantera dessa brott effektivt.

2. Medlemsstaten ska vidta nödvändiga åtgärder för att möjliggöra utredning, åtal, rättegång och rättsliga avgöranden

(a) av de brott som avses i artiklarna 3 och 4 som är belagda med ett maximistraff på minst tio års fängelse under en tidsperiod av minst tio år räknat från den tidpunkt då brottet begicks, när gärningarna är straffbara,

(b) av de brott som avses i artiklarna 3 och 4 som är belagda med ett maximistraff på minst sex års fängelse för en tidsperiod av minst sex år räknat från den tidpunkt då brottet begicks, när brotten är straffbara,

(c) av de brott som avses i artiklarna 3 och 4 som är belagda med ett maximistraff på minst fyra års fängelse för en tidsperiod av minst fyra år räknat från den tidpunkt då brottet begicks, när brotten är straffbara.

3. Genom undantag från punkt 2 får medlemsstaterna fastställa en preskriptionstid som är kortare än tio år, men inte kortare än fyra år, förutsatt att tidsperioden kan avbrytas eller tillfälligt upphävas i händelse av vissa handlingar.

---

58 Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/42/EU av den 3 april 2014 om frysning och förverkande av hjälpmedel vid och vinning av brott i Europeiska unionen (EUT L 127, 29.4.2014, s. 39).

4. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa verkställighet av

   (a) fängelsestraff för brott som är belagt med ett maximistraff på minst tio års fängelse, som utdöms efter en slutlig fällande dom för ett brott som avses i artiklarna 3 och 4, i minst tio år från och med dagen för den slutliga domen.

   (b) fängelsestraff för brott som är belagt med ett maximistraff på minst sex års fängelse, som utdöms efter en slutgiltig fällande dom för ett brott som avses i artiklarna 3 och 4, i minst sex år från och med dagen för den slutliga domen,

   (c) fängelsestraff för brott som är belag med ett maximistraff på minst fyra års fängelse, som utdöms efter en slutgiltig fällande dom för ett brott som avses i artiklarna 3 och 4, i minst fyra år från och med dagen för den slutliga domen.

   Dessa perioder kan omfatta förlängningar av preskriptionstiden till följd av avbrott eller tillfälligt upphävande.

Artikel 12

Jurisdiktion

1. Varje medlemsstat ska vidta nödvändiga åtgärder för att fastställa sin behörighet beträffande de brott som avses i artiklarna 3 och 4 i följande fall:

   (a) Brottet begicks helt eller delvis på dess territorium.

   (b) Brottet begicks ombord på ett fartyg eller ett luftfartyg som är registrerat i medlemsstaten eller för dess flagg.

   (c) Skadan uppkom på dess territorium.

   (d) Gärningsmannen är medborgare eller har sin hemvist i landet.

2. En medlemsstat ska underrätta kommissionen om den beslutar att utvidga sin behörighet till brott som avses i artiklarna 3 och 4 som begåtts utanför dess territorium i följande fall:

   (a) Brottet har begåtts till förmån för en juridisk person som är etablerad inom dess territorium.

   (b) Brottet har begåtts mot en person som är medborgare eller har sin hemvist i landet.

   (c) Brottet har skapat en allvarlig miljörisk på dess territorium.

   Om ett brott som avses i artiklarna 3 och 4 omfattas av mer än en medlemsstats behörighet, ska dessa medlemsstater samarbeta för att fastställa vilken medlemsstat som ska genomföra straffrättsliga förfaranden. Ärendet ska, när så är lämpligt och i enlighet med artikel 12 i rambeslut 2009/948/RIF[59], hänskjutas till Eurojust.

3. I de fall som avses i punkt 1 c och d ska medlemsstaterna vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att utövandet av deras behörighet inte omfattas av villkoret att åtal endast kan väckas efter en anmälan från den stat där brottet begicks.

[59] Rådets rambeslut 2009/948/RIF av den 30 november 2009 om förebyggande och lösning av tvister om utövande av jurisdiktion i straffrättsliga förfaranden (EUT L 328, 15.12.2009, s. 42).

Artikel 13

Skydd av personer som anmäler miljöbrott eller bistår utredningen

1. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att skydd som ges enligt direktiv (EU) 2019/1937 är tillämpligt på personer som rapporterar om de brott som avses i artiklarna 3 och 4 i det här direktivet.

2. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att personer som rapporterar om sådana brott som avses i artiklarna 3 och 4 i detta direktiv och lämnar bevis eller på annat sätt samarbetar i samband med utredningen, lagföringen eller domstolsprövning av sådana brott ges nödvändigt stöd och bistånd i samband med straffrättsliga förfaranden.

Artikel 14

Rätt för den berörda allmänheten att delta i förfaranden

Medlemsstaterna ska, i enlighet med sina nationella rättssystem, säkerställa att den berörda allmänheten har lämplig rätt att delta i förfaranden rörande de brott som avses i artiklarna 3 och 4, till exempel som civilrättslig part.

Artikel 15

Förebyggande insatser

Medlemsstaterna ska vidta lämpliga åtgärder, såsom kampanjer för information och medvetandegörande samt forsknings- och utbildningsprogram, i syfte att minska den samlade miljöbrottsligheten, öka allmänhetens medvetenhet och minska risken för att befolkningen drabbas av miljöbrott. Om så är lämpligt ska medlemsstaterna agera i samarbete med berörda aktörer.

Artikel 16

Resurser

Medlemsstaterna ska säkerställa att de nationella myndigheter som upptäcker, utreder, och lagför miljöbrott eller dömer i miljöbrottmål har tillräckligt många kvalificerade anställda och tillräckliga ekonomiska, tekniska och teknologiska resurser för att de effektivt ska kunna utföra sina uppgifter.

Artikel 17

Utbildning

Utan att det påverkar rättsväsendets oberoende eller olikheter i rättsväsendets uppbyggnad inom unionen ska medlemsstaterna kräva att de som ansvarar för utbildning av domare, åklagare, poliser, domstolspersonal liksom annan personal vid rättsliga myndigheter som arbetar med straffrättsliga förfaranden tillhandahåller lämplig utbildning om syftena med detta direktiv vilken är anpassad till personalens och myndigheternas funktioner.

Artikel 18

Utredningsverktyg

Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att effektiva utredningsverktyg, som de som används när det gäller organiserad brottslighet eller andra grova brott, också är tillgängliga för att utreda eller lagföra de brott som avses i artiklarna 3 och 4.

Artikel 19

Samordning och samarbete mellan behöriga myndigheter inom en medlemsstat

Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att upprätta lämpliga mekanismer för samordning och samarbete på strategisk och operativ nivå mellan alla sina behöriga myndigheter som arbetar med att förebygga och bekämpa miljöbrott. Sådana mekanismer ska åtminstone syfta till att

(a) säkerställa gemensamma prioriteringar och gemensam förståelse av förhållandet mellan straffrättslig och administrativ tillämpning,

(b) utbyta information för strategiska och operativa ändamål,

(c) samråda i enskilda utredningar,

(d) utbyta god praxis,

(e) stödja europeiska nätverk av rättstillämpare som arbetar med frågor som rör bekämpning av miljöbrott och därmed sammanhängande överträdelser,

och kan ha formen av specialiserade samordningsorgan, samförståndsavtal mellan behöriga myndigheter, nationella tillsynsnätverk och gemensam utbildningsverksamhet.

Artikel 20

Nationell strategi

1. Senast den [*Publikationsbyrån – var vänlig för in datumet – inom ett år från ikraftträdandet av detta direktiv*] ska medlemsstaterna fastställa, offentliggöra och genomföra en nationell strategi för bekämpande av miljöbrott som åtminstone ska omfatta

(a) målen och prioriteringarna för den nationella politiken på detta brottsområde,

(b) roller och ansvarsområden för alla behöriga myndigheter som deltar i kampen mot denna typ av brott,

(c) metoderna för samordning och samarbete mellan de behöriga myndigheterna,

(d) användning av förvaltnings- och civilrätt för att hantera överträdelser som har samband med de brott som omfattas av detta direktiv,

(e) vilka resurser som behövs och hur specialisering hos yrkesverksamma inom brottsbekämpning ska stödjas,

(f) förfaranden och mekanismer för regelbunden övervakning och utvärdering av de resultat som uppnåtts,

(g) stöd från europeiska nätverk som arbetar med frågor som är direkt relevanta för att bekämpa miljöbrott och därmed sammanhängande överträdelser.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att strategin ses över och uppdateras med jämna intervall på högst 5 år, på grundval av en riskanalysbaserad strategi, för att beakta den relevanta utvecklingen och trender och relaterade hot när det gäller miljöbrott.

Artikel 21

Insamling av uppgifter och statistik

1. Medlemsstaterna ska samla in statistiska uppgifter för att övervaka effektiviteten i sina system för bekämpning av miljöbrott.

2. De statistiska uppgifter som avses i punkt 1 ska omfatta åtminstone

(a) antal anmälda miljöbrott,

(b) antal utredda miljöbrott,

(c) genomsnittlig längd på utredningarna av miljöbrott,

(d) antal fällande domar för miljöbrott,

(e) antal fysiska personer som dömts till påföljd för miljöbrott,

(f) antal juridiska personer som dömts till påföljd för miljöbrott eller motsvarande brott,

(g) antal avskrivna domstolsärenden avseende miljöbrott,

(h) påföljdstyper och påföljdsnivåer som utdömts för miljöbrott, inbegripet per miljöbrottskategori enligt artikel 3.

3. Medlemsstaterna ska se till att en konsoliderad översyn av deras statistik offentliggörs regelbundet.

4. Medlemsstaterna ska årligen till kommissionen översända de statistiska uppgifter som avses i punkt 2 i ett standardformat som fastställs i enlighet med artikel 22.

5. Kommissionen ska regelbundet offentliggöra en rapport på grundval av de statistiska uppgifter som lämnats av medlemsstaterna. Rapporten ska offentliggöras första gången tre år efter det att det standardformat som avses i artikel 22 har fastställts.

Artikel 22

Genomförandebefogenheter

1. Kommissionen ska ges befogenhet att anta genomförandeakter för att fastställa det standardformat för uppgiftsöverföring som avses i artikel 21.4. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 17.3.

2. Vid överföringen av statistiska uppgifter ska standardformatet innehålla

(a) en gemensam klassificering av miljöbrott,

(b) en gemensam överenskommelse om räkneenheter,

(c) en gemensam överenskommelse om stegen i förfarandet (utredning, åtal, rättegång) i miljöbrottsförfarandet,

(d) ett gemensamt rapporteringsformat.

Artikel 23

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

3. Om kommittén inte avger något yttrande, ska kommissionen inte anta utkastet till genomförandeakt och artikel 5.4 tredje stycket i förordning (EU) nr 182/2011 ska tillämpas.

Artikel 24

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast den [Publikationsbyrån: var vänlig för in datumet: 18 månader efter det att detta direktiv trätt i kraft sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet]. De ska genast underrätta kommissionen om detta. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 25

Utvärdering och rapportering

1. Kommissionen ska senast den *[Publikationsbyrån: var vänlig för in datumet - 24 månader efter tidsfristen för genomförande av detta direktiv*] överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet med en bedömning av i vilken utsträckning medlemsstaterna har vidtagit de åtgärder som är nödvändiga för att följa detta direktiv. Medlemsstaterna ska förse kommissionen med de uppgifter den behöver för att utarbeta denna rapport.

2. Medlemsstaterna ska vartannat år från och med den [Publikationsbyrån: för in datumet ett år efter utgången av införlivandeperioden] lämna in en rapport till kommissionen inom tre månader med en sammanfattning av genomförandet och de åtgärder som vidtagits i enlighet med artiklarna 15–17, 19 och 20.

3. Senast den *[Publikationsbyrån: för in datumet fyra år efter utgången av införlivandeperioden*] ska kommissionen göra en utvärdering av verkningarna av detta direktiv och överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet.

Medlemsstaterna ska förse kommissionen med de uppgifter som är nödvändiga för att utarbeta rapporten.

Artikel 26

Ersättande av direktiv 2008/99/EG

Direktiv 2008/99/EG ska ersättas med avseende på de medlemsstater som är bundna av det här direktivet, utan att det påverkar dessa medlemsstaters skyldigheter när det gäller tidsfristerna för införlivande av det direktivet med nationell rätt. För de medlemsstater som är bundna av detta direktiv ska hänvisningar till direktiv 2008/99/EG anses som hänvisningar till det här direktivet. Vad gäller medlemsstater som inte är bundna av detta direktiv ska de fortsätta att vara bundna av direktiv 2008/98/EG.

Artikel 27
Tillämpning av direktiv 2005/35/EG

Direktiv 2009/123/EG ska upphöra att gälla för de medlemsstater som deltar i antagandet av det här direktivet från och med datumet för dess införlivande.

Artikel 28

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 29

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdat i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
Ordförande	*Ordförande*

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET ... 47
1.1. Förslagets eller initiativets titel ... 47
1.2. Berörda politikområden ... 47
1.3. Förslaget eller initiativet avser ... 47
1.4. Mål ... 47
1.4.1. Allmänt/allmänna mål ... 47
1.4.2. Specifikt/specifika mål ... 47
1.4.3. Verkan eller resultat som förväntas ... 48
1.4.4. Prestationsindikatorer ... 48
1.5. Grunder för förslaget eller initiativet ... 50
1.5.1. Krav som ska uppfyllas på kort eller lång sikt, inbegripet en detaljerad tidsplan för genomförandet av initiativet ... 50
1.5.2. Mervärdet av en åtgärd på unionsnivå (som kan följa av flera faktorer, t.ex. samordningsfördelar, rättssäkerhet, ökad effektivitet eller komplementaritet). Med ”mervärdet i unionens intervention” i denna punkt avses det värde en åtgärd från unionens sida tillför utöver det värde som annars skulle ha skapats av enbart medlemsstaterna. ... 52
1.5.3. Erfarenheter från tidigare liknande åtgärder ... 53
1.5.4. Förenlighet med den fleråriga budgetramen och eventuella synergieffekter med andra relevanta instrument ... 54
1.5.5. En bedömning av de olika finansieringsalternativ som finns att tillgå, inbegripet möjligheter till omfördelning ... 54
1.6. Beräknad varaktighet för och beräknade budgetkonsekvenser av förslaget eller initiativet ... 55
1.7. Planerad metod för genomförandet ... 55
2. FÖRVALTNING ... 56
2.1. Regler om uppföljning och rapportering ... 56
2.2. Förvaltnings- och kontrollsystem ... 56
2.2.1. Motivering av den genomförandemetod, de finansieringsmekanismer, de betalningsvillkor och den kontrollstrategi som föreslås ... 56
2.2.2. Uppgifter om identifierade risker och om det eller de interna kontrollsystem som inrättats för att begränsa riskerna ... 56
2.2.3. Beräkning och motivering av kontrollernas kostnadseffektivitet (dvs. förhållandet mellan kostnaden för kontrollerna och värdet av de medel som förvaltas) och en bedömning av den förväntade risken för fel (vid betalning och vid avslutande) ... 56
2.3. Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oriktigheter ... 57
3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET ... 58

3.1. Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel 58
3.2. Förslagets beräknade budgetkonsekvenser på anslagen 59
3.2.1. Sammanfattning av beräknad inverkan på driftsanslagen 59
3.2.2. Beräknad output som finansieras med driftsanslag 62
3.2.3. Sammanfattning av beräknad inverkan på de administrativa anslagen 64
3.2.3.1. Beräknat personalbehov 65
3.2.4. Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen 67
3.2.5. Bidrag från tredje part 67
3.3. Beräknad inverkan på inkomsterna 68

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

1.1. Förslagets eller initiativets titel

Förslag till direktiv om skydd för miljön genom straffrättsliga bestämmelser och om ändring av direktiv 99/2008/EG

1.2. Berörda politikområden

Miljöskydd

Straffrätt

- Straffprocessrätt
- Materiell straffrätt

1.3. Förslaget eller initiativet avser

☐ **en ny åtgärd**

☐ **en ny åtgärd som bygger på ett pilotprojekt eller en förberedande åtgärd[60]**

✓ **en förlängning av en befintlig åtgärd**

☐ **en sammanslagning eller omdirigering av en eller flera åtgärder mot en annan/en ny åtgärd**

1.4. Mål

1.4.1. Allmänt/allmänna mål:

Initiativets politiska ambition och huvudsyfte är att säkerställa ett bättre miljöskydd genom straffrättsliga bestämmelser och genom att förbättra upptäckt, utredning, lagföring och påföljder för miljöbrott. Det planerade nya miljöbrottsdirektivet kommer att bidra till att uppnå målen i artikel 191 i EUF-fördraget, den gröna given och strategin för biologisk mångfald.

Eftersom detta förslag är en översyn av ett tidigare direktiv, är ett av huvudsyftena med detta förslag att åtgärda de brister och svagheter i direktiv 2008/99/EG som konstaterades vid utvärderingen 2019–2020 (Anm.: ”Specifikt mål”).

1.4.2. Specifikt/specifika mål:

Specifikt mål nr…

1. Effektivisera upptäckt, utredning, lagföring och utdömande av påföljder vid miljöbrott genom att uppdatera direktivets tillämpningsområde och förfina den rättsliga tekniken för att fastställa tillämpningsområdet.

2. Effektivisera upptäckt, utredning, lagföring och påföljder vid miljöbrott genom att förtydliga eller ta bort de odefinierade begrepp som används i den nuvarande beskrivningen av miljöbrotten.

3. Säkerställa effektiva, avskräckande och proportionella former och nivåer av påföljderna för miljöbrott.

[60] I den mening som avses i artikel 58.2 a och b i budgetförordningen.

4. Främja gränsöverskridande utredningar och åtal.

5. Förbättra välgrundat beslutsfattande om miljöbrott genom bättre insamling och utbyte av information och statistiska uppgifter om miljöbrottens omfattning och insatserna för att bekämpa dem.

6. Förbättra de nationella brottsbekämpningskedjornas övergripande operativa effektivitet för att främja upptäckt, åtal och påföljder.

1.4.3. Verkan eller resultat som förväntas

Beskriv den verkan som förslaget eller initiativet förväntas få på de mottagare eller den del av befolkningen som berörs.

Det viktigaste förväntade resultatet av initiativet är att förbättra den EU-rättsliga ramen om bekämpning av miljöbrott och stärka upprätthållandet av efterlevnaden på nationell nivå. Det erkänns att straffrätten är den sista utvägen när andra åtgärder inte har varit tillräckliga för att säkerställa efterlevnaden, något som i detta fall visar sig nödvändigt för att verkställa unionens miljölagstiftning.

Direktivet kommer att bidra till att effektivisera de nationella systemen för brottsbekämpning och utdömande av påföljder när det gäller miljöbrott och öka allmänhetens förtroende. Även om det inte är möjligt att göra en kvantitativ bedömning av de förväntade resultaten av direktivet när det gäller det övergripande miljöskyddet, är det möjligt att göra en kvalitativ bedömning av effekterna av det förbättrade miljöskydd som det reviderade direktivet kommer att bidra till.

Ett effektivare direktiv som leder till bättre brottsbekämpning genom straffrättsliga bestämmelser kommer att bidra till en bättre miljö genom dess förebyggande och avskräckande effekter. Om det finns ett effektivt straffrättsligt system lönar sig inte miljöbrott. Det kommer också att få omedelbara positiva sociala konsekvenser för människors liv, hälsa och välbefinnande. Det reviderade direktivet kommer att stärka verktygen i kampen mot miljöbrott och kommer även att få positiva ekonomiska effekter. Det kommer därför att bidra till att minska de uppskattade vinsterna på mellan 91 och 259 miljarder US-dollar globalt från miljöbrotten, som utgör förluster för samhället genom förlorade skatteintäkter och intäktsförluster för de företag som följer lagarna och som undergräver goda styrelseformer.

1.4.4. Prestationsindikatorer

Ange indikatorer för övervakning av framsteg och resultat.

Framgången med detta förslag kunde inte mätas mot ett tydligt referensscenario, eftersom det finns otillräcklig systematisk information om miljöbrottens omfattning och insatserna för att bekämpa dem i enskilda medlemsstater. Trenderna när det gäller miljöbrott beror på utvecklingen av den globala handeln, på de nya möjligheter som erbjuds av digitaliseringen och på samspelet mellan medlemsstaternas straffrättsliga sanktionssystem och civilrättsliga och administrativa sanktionssystem.

Följande kvalitativa och kvantitativa indikatorer föreslås för att övervaka hur initiativet framskrider och hur framgångsrikt det blir:

– Övergripande förbättring av brottsbekämpningen i samband med och utdömandet av påföljder för miljöbrott, vilket återspeglas i ökat samarbete, specialisering, bättre utbildning och informationsutbyte.

– Antal miljöbrottmål som framgångsrikt utreds och lagförs.

– Antal fällande domar.

– Typer och nivåer av påföljder som utdöms, som måste bli mer effektiva, avskräckande och proportionella i praktiken.

– Antal tjänstemän som utbildats i frågor rörande effektiv bekämpning av miljöbrott.

– Förekomst eller utveckling av nationella strategier för att bekämpa miljöbrott.

Bedömningen av direktivets effektivitet med hjälp av indikatorer måste sättas i ett sammanhang. I dag har endast ett fåtal miljöbrottmål avgjorts framgångsrikt i medlemsstaterna, och påföljdsnivåerna är för låga. Det har inte förekommit några uppåtgående trender under det senaste årtiondet (se konsekvensbedömningen, avsnitt 1.2 ”Utvärdering av direktivet och slutrapporten om utvärderingen”???). Stabila uppåtgående trender i miljöärenden i alla medlemsstater skulle därför tyda på direktivets effektivitet. Då miljöbrottsligheten ökar globalt med mellan 5 och 7 %, så skulle motsvarande tillväxttakt för framgångsrika utredningar och fällande domar betraktas som en framgång. Om däremot, i ett senare skede, miljöfallen skulle minska, skulle detta kunna tyda på att direktivet lyckats avskräcka brottslingar.

Prestationsindikatorer

Nedanstående bestämmelser innehåller förslag till övervakningsindikatorer för varje specifikt mål:

- Utvidgning av direktivets tillämpningsområde
    - Indikator: Antal utredningar, lagföringar, fällande domar och avskrivna ärenden.
    - Referensscenario: Där information finns tillgänglig har det inte förekommit någon uppåtgående trend i medlemsstaterna.
    - Framgång: Stabila uppåtgående trender i varje medlemsstat. Helst en ökning på mellan 5 och 7 %, vilket motsvarar den takt med vilken miljöbrott beräknas öka varje år.
- Definiera typerna av straffbara gärningar enligt artikel 3 mer ingående:
    - Indikator: som ovan
    - Referensscenario: som ovan
    - Framgång: som ovan
- Främja effektiva, avskräckande och proportionella påföljdstyper och påföljdsnivåer
    - Indikator: Bötesnivåer för fysiska personer, nivåer på fängelsestraff, bötesnivåer för juridiska personer samt typer av och antal kompletterande påföljder för fysiska personer.
    - Referensscenario: Det finns för närvarande inga eller få spridda statistiska uppgifter om påföljder som utdömts för miljöbrott. Tillgängliga uppgifter och intervjuer med rättstillämpare visar att påföljderna är för låga för att vara avskräckande.
    - Framgång: Med tanke på den nuvarande situationen skulle ett framgångsrikt genomförande ///visa att alla tillgängliga påföljdsformer och påföljdsnivåer förekommer vid utdömda påföljder. Vid

kompletterande påföljder bör det visas att alla typer av påföljder används Vi ser gärna att återställande av miljöskadan och undanröjande av vinsten tillämpas systematiskt.

- Mer gränsöverskridande samarbete.
  - Indikatorer: Antal miljöärenden vid Eurojust och Olaf, antal gemensamma utredningsgrupper vid Eurojust, antal Sienaärenden/Sienameddelanden av Europol och antal kontakter med nationella kontaktpunkter som ska installeras???
  - Referensscenario: Nuvarande nivå för Eurojust, Olaf, Siena och yrkesnätverk är generellt låg.
  - Framgång: En ökning av det gränsöverskridande samarbete som framgår av siffrorna vid Eurojust, Olaf och Europol vore en framgång. Miljöbrott är den fjärde största brottskategorin i världen, och därför bör antalet miljöärenden vid Europol och Eurojust stå för en större andel av det totala antalet ärenden som hanteras av dessa byråer.
- Effektivare brottsbekämpningskedja.
  - Indikatorer: Samma som det första målet med ett tillägg: antal medlemsstater som har övergripande strategier för att bekämpa miljöbrott, antal medlemsstater som har specialiserade utrednings- och åklagarenheter och domstolsavdelningar, antal medlemsstater som har ökat sin brottsbekämpande personal och antal poliser, åklagare, domare, tulltjänstemän och administrativa inspektörer som har fått utbildning.
  - Referensscenario: Samma som det första målet.
  - Framgång: Samma som för det första målet.

1.5. Grunder för förslaget eller initiativet

1.5.1. Krav som ska uppfyllas på kort eller lång sikt, inbegripet en detaljerad tidsplan för genomförandet av initiativet

Det finns tre typer av krav som motsvarar mål på kort, medellång och lång sikt.

Krav på kort sikt:

1. Fastställande av miniminormer för insamling av statistiska uppgifter.
1. Medlemsstaterna ska införliva direktivet inom 18 månader.
3. Medlemsstaterna ska säkerställa att de handlingar som anges i artikel 3 i förslaget utgör straffbara gärningar när de är olagliga och begås uppsåtligen eller åtminstone av grov vårdslöshet.
2. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att kriminalisera brott som är accessoriska till miljöbrott.
3. Medlemsstaterna ska fastställa påföljder för miljöbrott för fysiska och juridiska personer.
4. Medlemsstaterna ska fastställa försvårande och förmildrande omständigheter i samband med miljöbrott.
5. Medlemsstaterna ska fastställa utredningsverktyg.
6. Varje medlemsstat skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att fastställa sin behörighet beträffande sådana brott som anges i förslaget.

7. Medlemsstaterna ska säkerställa samordning och samarbete på strategisk och operativ nivå mellan alla behöriga myndigheter som arbetar med att förebygga och bekämpa miljöbrott.

8. Medlemsstaterna ska utse en nationell kontaktpunkt för informationsutbyte. Medlemsstaterna ska också säkerställa att dessa nationella kontaktpunkter är anslutna till [e-EDES-systemet] och att de har förfaranden som gör det möjligt att snabbt behandla brådskande begäran om hjälp. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen, Europol och Eurojust om sin utsedda kontaktpunkt. De ska uppdatera denna information vid behov. Kommissionen ska underrätta de andra medlemsstaterna om detta.

9. Medlemsstaterna ska ge varje erkänd grupp, stiftelse eller sammanslutning som enligt sina stadgar syftar till att skydda miljön rätt att få tillgång till handlingarna i ärenden som rör de brott som avses i förslaget.

10. Medlemsstaterna ska vidta lämpliga åtgärder, såsom kampanjer för information och medvetandegörande och forsknings- och utbildningsprogram, för att minska omfattningen av miljöbrott, öka allmänhetens medvetenhet och minska risken att bli offer för miljöbrott. Om så är lämpligt ska medlemsstaterna agera i samarbete med berörda aktörer.

Krav på medellång sikt:

- Utan att det påverkar reglerna för gränsöverskridande samarbete och ömsesidig rättslig hjälp i brottmål ska medlemsstaterna, Eurojust, Europeiska åklagarmyndigheten och kommissionen (Olaf) inom ramen för sin respektive behörighet samarbeta med varandra i kampen mot de brott som avses i artiklarna 3, 3a och 4.
- Medlemsstaterna ska säkerställa att tjänstemän som upptäcker, utreder, lagför eller dömer i miljöbrott, såsom domare, åklagare, poliser, domstolspersonal och dessa behöriga myndigheters personal, får regelbunden specialistutbildning som är lämplig för deras uppgifter.
- Utan att det påverkar rättsväsendets oberoende eller olikheter i rättsväsendets uppbyggnad inom unionen ska medlemsstaterna kräva att de som ansvarar för utbildning av domare, åklagare och poliser, domstolspersonal och dessa behöriga myndigheters personal som på något sätt arbetar med straffrättsliga förfaranden och utredningar, tillhandahåller lämplig utbildning med avseende på syftena med detta direktiv.
- Inom ett år efter det att detta direktiv har trätt i kraft ska medlemsstaterna fastställa och offentliggöra en nationell strategi för bekämpning av miljöbrott och vidta åtgärder för att säkerställa att den regelbundet utvärderas och uppdateras.
- Medlemsstaterna ska samla in systematisk, tillförlitlig och aktuell statistik om miljöbrott från varje behörig myndighet i syfte att möjliggöra konsekventa och enhetliga jämförelser och analyser av relevant information.
- Medlemsstaterna ska årligen översända de uppgifter som samlats in enligt punkterna 1, 2 och 3 till kommissionen.
- Kommissionen ska säkerställa att en konsoliderad översyn av statistikrapporterna och de nationella genomförandestrategierna offentliggörs och överlämnas till unionens behöriga specialiserade

byråer och organ.

Krav på lång sikt:

- Kommissionen ska senast två år efter utgången av införlivandeperioden överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet med en bedömning av i vilken utsträckning medlemsstaterna har vidtagit de nödvändiga åtgärderna för att följa detta direktiv. Medlemsstaterna ska förse kommissionen med de uppgifter den behöver för att utarbeta denna rapport.
- Kommissionen ska senast fem år efter införlivandeperioden göra en utvärdering av detta direktivs inverkan på miljöskyddet genom straffrättsliga bestämmelser och lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet. Medlemsstaterna ska förse kommissionen med de uppgifter som är nödvändiga för att utarbeta rapporten.

1.5.2. Mervärdet av en åtgärd på unionsnivå (som kan följa av flera faktorer, t.ex. samordningsfördelar, rättssäkerhet, ökad effektivitet eller komplementaritet). Med ”mervärdet i unionens intervention” i denna punkt avses det värde en åtgärd från unionens sida tillför utöver det värde som annars skulle ha skapats av enbart medlemsstaterna.

Skäl för åtgärder på europeisk nivå (ex ante)

Målet med det befintliga direktivet var att tillhandahålla en harmoniserad ram för att ta itu med miljöbrott i hela unionen och underlätta det gränsöverskridande samarbetet. Enligt utvärderingsrapporten har dock medlemsstaterna, trots framstegen med att skapa en EU-omfattande gemensam uppsättning definitioner av miljöbrott och krav på mer avskräckande påföljdsnivåer, inte på egen hand lyckats förena sina respektive tolkningar av miljöbrott inom det manöverutrymme som direktivet ger. På liknande sätt förhindrar de otillräckliga påföljdsnivåerna i ett antal medlemsstater lika villkor i hela EU och tillämpningen av instrument för ömsesidigt erkännande (exempelvis den europeiska arresteringsordern och den europeiska utredningsordern).

Trots direktivet har antalet gränsöverskridande utredningar av och fällande domar för miljöbrott i EU inte ökat nämnvärt. Däremot har miljöbrottsligheten under samma tid ökat med 5 till 7 % globalt och orsakar bestående skador på livsmiljöer, arter, medborgarnas hälsa och inkomster för stater och företag.

Förväntat mervärde för unionen (ex post)

Med ett effektivare direktiv kan EU tillhandahålla en harmoniserad ram för en gemensam förståelse av definitioner av miljöbrott och för effektiv tillgång till gränsöverskridande utredningsverktyg. Genom att skapa större klarhet om rättsliga definitioner och genom att tillnärma påföljdsnivåerna, samt genom att tillhandahålla verktyg och skyldigheter för gränsöverskridande samarbete mellan medlemsstaterna, kommer det reviderade direktivet att skapa mer likvärdiga förutsättningar med likvärdigt straffrättsligt skydd för miljön i hela EU och underlätta gränsöverskridande samarbete om utredningar och lagföring. Genom att underlätta gränsöverskridande utredningar, lagföring och fällande domar kommer EU:s åtgärder att ge ett tydligt mervärde jämfört med vad medlemsstaterna kan uppnå på egen hand

när det gäller att bekämpa miljöbrott som vanligtvis har gränsöverskridande dimensioner.

Eftersom miljöbrott ofta undergräver lagliga och skattebetalande företag, som delar en okänd men sannolikt stor andel av den uppskattade årliga globala förlusten i samband med miljöbrott på mellan 91 och 259 miljarder US-dollar, kommer en effektiv EU-lagstiftning om miljöbrott också att påverka hur EU:s inre marknad fungerar. Utan en sådan EU-omfattande lagstiftning kan företag som är verksamma i medlemsstater med begränsade definitioner av miljöbrott eller mindre strängasystem för att trygga efterlevnad av lagstiftningen ha en konkurrensfördel jämfört med företag som är etablerade i medlemsstater med striktare rättsliga ramar.

En effektiv EU-politik mot miljöbrott kan också gynna andra EU-politiska mål. Miljöbrott är ofta kopplade till andra former av brottslighet, såsom penningtvätt, terrorism, skattebedrägeri, förfalskning eller andra former av organiserad brottslighet mot vilka EU har antagit en rad lagar under de senaste åren. En effektivare EU-lagstiftning om miljöbrott skulle bidra till effektiva brottsbekämpningsstrategier, på EU-nivå och nationell nivå, som tar upp alla relevanta aspekter av brottslig samverkan.

1.5.3. Erfarenheter från tidigare liknande åtgärder

Eftersom detta förslag består av en översyn av ett tidigare direktiv är lärdomarna från tidigare liknande erfarenheter främst inriktade på nackdelar och fördelar med det senaste direktivet. I detta avseende gjorde kommissionen en utvärdering av direktivet mellan 2019 och 2020. I rapporten konstaterades att direktivet hade ett mervärde eftersom det för första gången fastställde en gemensam rättslig ram för miljöbrott och krävde effektiva, avskräckande och proportionella påföljder.

Direktivet har dock inte haft någon större effekt på fältet, för antalet miljöbrott som framgångsrikt utreds och döms ligger kvar på en mycket låg nivå och har i allmänhet inte visat någon betydande uppåtgående trend under de senaste 10 åren.

Dessutom var de utdömda påföljdsnivåerna för låga för att vara avskräckande och det gränsöverskridande samarbetet skedde inte på ett systematiskt sätt.

Direktivets bristande effektivitet i praktiken beror delvis på den allmänna karaktären hos dess bestämmelser. Detta kan förklaras av gemenskapslagstiftarens begränsade befogenheter på det straffrättsliga området enligt de villkor som gällde före Lissabonfördraget, vilket inte gjorde det möjligt att gå in mer i detalj, särskilt när det gäller påföljder.

Bristfälliga system för att upprätthålla efterlevnad i medlemsstaterna bidrar dessutom till stor del till att direktivet inte har någon större effekt i praktiken. Utvärderingen visade betydande brister i upprätthållandet av efterlevnaden i alla medlemsstater och på alla nivåer i brottsbekämpningskedjan (polis, åklagarmyndigheter och brottmålsdomstolar). Brister i medlemsstaterna vad gäller resurser, specialkunskaper, medvetenhet och prioriteringar, samarbete och informationsutbyte och avsaknad av övergripande nationella strategier för att bekämpa miljöbrott med deltagande av alla nivåer i brottsbekämpningskedjan och ett sektorsövergripande angreppssätt. Dessutom lägger bristen på samordning mellan administrativ och straffrättslig brottsbekämpning och motsvarande tillämpliga påföljder ofta hinder i vägen för effektiviteten.

Det konstaterades också att bristen på tillförlitliga, exakta och fullständiga statistiska uppgifter om miljöbrott i medlemsstaterna inte endast försvårade kommissionens utvärdering, utan hindrar nationella beslutsfattare och rättstillämpare från att övervaka effektiviteten i sina åtgärder.

1.5.4. Förenlighet med den fleråriga budgetramen och eventuella synergieffekter med andra relevanta instrument

Det föreslagna direktivet om skydd för miljön genom straffrättsliga bestämmelser och om ändring av direktiv 99/2008/EG är förenligt med meddelandet om den gröna given, där det tydligt anges att ”kommissionen kommer att främja åtgärder från EU:s, dess medlemsstaters och det internationella samfundets sida för att intensifiera insatserna mot miljöbrott” och strategin för biologisk mångfald, där möjligheten att se över och ändra det tidigare direktivet anges i bilagan till meddelandet. I juli 2021 lade kommissionen fram ett paket med konkreta förslag till en grön ny giv, som syftar till att minska utsläppen med 55 % fram till 2030 och göra Europa klimatneutralt senast 2050. Straffrätten är endast en del av en övergripande EU-strategi för att skydda och förbättra miljöns status, vilket är en av den nuvarande kommissionens prioriteringar. Meddelandet om den gröna given och strategin för biologisk mångfald innehåller en rad olika miljöskyddsåtgärder som kommer att sammanföras i ett helhetsperspektiv, förstärka och påverka varandra. Straffrättsliga åtgärder kommer att vidtas som en sista utväg när andra åtgärder inte har varit tillräckliga för att säkerställa efterlevnaden.

Förslaget är också förenligt med följande:

- EU:s handlingsplan mot olaglig handel med vilda djur och växter för att förbättra efterlevnaden,
- EU:s hotbildsbedömning avseende grov och organiserad brottslighet (EU Socta) 2021, där ”miljöbrott” har identifierats som ett av de viktigaste brottshot som EU och står inför därför har miljöbrott inkluderats i Empact 2022–2025,
- Den nya EU-strategin mot organiserad brottslighet som omfattar perioden 2021–2025 lade kommissionen fram i april 2021???, där miljöbrott utpekas som en av de framtida prioriteringarna i EU:s kamp mot organiserad brottslighet.

Målen med detta förslag stöds av den fleråriga budgetramen, som lägger stor vikt vid finansiering av miljöskyddsåtgärder. Vissa synergieffekter kommer att finnas med redan befintliga program. Ett exempel är den utbildningsverksamhet som härrör från det förslag som redan finns och som tillhandahålls av Cepol, Frontex utbildning för brottsbekämpning och olika yrkesnätverk som EJTN och ERA för den rättsliga grenen. Dessa organisationer drar redan nytta av EU:s budget genom Life-programmet, fonden för inre säkerhet eller polis- och rättsprogrammet och tillhandahåller redan bildningar om miljölagstiftning.

1.5.5. En bedömning av de olika finansieringsalternativ som finns att tillgå, inbegripet möjligheter till omfördelning

Att klara av kraven i det nya förslaget, såsom att övervaka läget, öka utbildningen, ge viss vägledning och öka medvetenheten, kommer att kräva en extra insats av kommissionen. Dessa insatser kommer att bygga på GD JUST och GD Miljö, eftersom de flesta av de uppgifter som anges nedan kommer att kräva en viss tidshantering och vissa extra kostnader.

1.6. Beräknad varaktighet för och beräknade budgetkonsekvenser av förslaget eller initiativet

☐ **begränsad varaktighet**

– ☐ gäller från och med [den DD/MM]ÅÅÅÅ till och med [den DD/MM]ÅÅÅÅ

– ☐ budgetkonsekvenser från och med YYYY till och med YYYY för åtagandebemyndiganden och från och med YYYY till och med YYYY för betalningsbemyndiganden.

✓ **obegränsad varaktighet**

– Efter en inledande period från 2022 till 2025

– beräknas genomförandetakten nå en stabil nivå.

1.7. Planerad metod för genomförandet[61]

✓ **Direkt förvaltning** som sköts av kommission

– ✓ som sköts av dess avdelningar, vilket också inbegriper personalen vid unionens delegationer

– ☐ som sköts av genomförandeorgan

– **Delad förvaltning** med medlemsstaterna

– **Indirekt förvaltning** genom att uppgifter som ingår i budgetgenomförandet anförtros till

– ☐ tredjeländer eller organ som de har utsett

– ☐ internationella organisationer och organ kopplade till dem (ange vilka)

– ☐ EIB och Europeiska investeringsfonden

– ☐ organ som avses i artiklarna 70 och 71 i budgetförordningen

– ☐ offentligrättsliga organ

– ☐ privaträttsliga organ som har anförtrotts offentliga förvaltningsuppgifter i den utsträckning som de lämnar tillräckliga ekonomiska garantier

– ☐ organ som omfattas av privaträtten i en medlemsstat, som anförtrotts genomförandeuppgifter inom ramen för ett offentlig-privat partnerskap och som lämnar tillräckliga ekonomiska garantier

– ☐ personer som anförtrotts ansvaret för genomförandet av särskilda åtgärder inom Gusp som följer av avdelning V i fördraget om Europeiska unionen och som anges i den grundläggande rättsakten

– *Vid fler än en metod, ange kompletterande uppgifter under ”Anmärkningar”.*

Kommentarer

[61] Närmare förklaringar av de olika metoderna för genomförande med hänvisningar till respektive bestämmelser i budgetförordningen återfinns på BudgWeb: https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx

2. FÖRVALTNING

2.1. Regler om uppföljning och rapportering

Ange intervall och andra villkor för sådana åtgärder:

I detta förslag fastställs flera övervaknings- och rapporteringsregler. Först efter utgången av införlivandeperioden behöver kommissionen utarbeta en rapport om hur medlemsstaterna har införlivat direktivet. Dessutom kommer kommissionen fem år efter införlivandet av direktivet att behöva utarbeta ytterligare en rapport om det reviderade direktivets effektivitet och kartlägga möjligheter att stärka det. Dessa två rapporter ligger till grund för de övervaknings- och rapporteringsregler som fastställs i förslaget.

Dessutom ska kommissionen vartannat år utfärda en rapport om de uppgifter som samlats in och överförts av medlemsstaterna.

2.2. Förvaltnings- och kontrollsystem

2.2.1. Motivering av den genomförandemetod, de finansieringsmekanismer, de betalningsvillkor och den kontrollstrategi som föreslås

Med tanke på att förslaget påverkar kommissionens arbete, närmare bestämt GD JUST och GD Miljö, kommer EU:s budget att genomföras genom direkt förvaltning.

Enligt principen om sund ekonomisk förvaltning ska budgeten genomföras i överensstämmelse med en ändamålsenlig och effektiv intern kontroll.

När det gäller kontroller omfattas GD JUST och GD ENV av följande:

– Intern revision utförd av kommissionens internrevisionstjänst.

– Externa oberoende revisioner från Europeiska revisionsrätten..

– Årlig ansvarsfrihet som beviljas av Europaparlamentet.

– Eventuella administrativa utredningar som utförs av Olaf.

– Ytterligare en nivå av kontroll och ansvarsskyldighet från Europeiska ombudsmannens sida.

2.2.2. Uppgifter om identifierade risker och om det eller de interna kontrollsystem som inrättats för att begränsa riskerna

Inga särskilda risker har identifierats i detta skede.

2.2.3. Beräkning och motivering av kontrollernas kostnadseffektivitet (dvs. förhållandet mellan kostnaden för kontrollerna och värdet av de medel som förvaltas) och en bedömning av den förväntade risken för fel (vid betalning och vid avslutande)

Enligt riktlinjerna från kommissionens centrala avdelningar bedöms kostnaden för kontrollerna på kommissionsnivå utifrån kostnaden för de olika kontrollstadierna. Den övergripande bedömningen för varje förvaltningsmetod erhålls från förhållandet mellan alla dessa kostnader och det totala belopp som betalats under året för den berörda förvaltningsmetoden.

Kvoten ”kontrollkostnaderna/betalningen för de förvaltade medlen” rapporteras av kommissionen. GD JUST:s årliga verksamhetsrapport för 2020 rapporterar 10,45 % för denna kvot i förhållande till direkt upphandling. GD ENV:s årliga verksamhetsrapport för 2020 rapporterar 1,55 % för denna andel.

2.3. Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oriktigheter

Beskriv förebyggande åtgärder (befintliga eller planerade), t.ex. från strategi för bedrägeribekämpning.

Finansieringsöversikten gäller personalutgifter och upphandling, och standardregler för denna typ av utgifter gäller.

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

3.1. Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel

- Befintliga budgetrubriker (även kallade ”budgetposter”)

<u>Redovisa</u> enligt de berörda rubrikerna i den fleråriga budgetramen i nummerföljd

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetrubrik	Typ av utgift utgifter	Bidrag			
	Antal	Diff./Icke-diff[62].	från Efta-länder[63]	från kandidatländer[64]	från tredjeländer	enligt artikel 21.2 b i budgetförordningen
2	Sammanhållning, resiliens och värden	Icke-diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
7	Europeisk offentlig förvaltning	Icke-diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ

- Nya budgetrubriker som föreslås

<u>Redovisa</u> enligt de berörda rubrikerna i den fleråriga budgetramen i nummerföljd

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetrubrik	Typ av anslag	Bidrag			
	Antal	Diff./Icke-diff.	från Efta-länder	från kandidatländer	från tredjeländer	enligt artikel 21.2 b i budgetförordningen
	[XX.ÅÅ.ÅÅ.ÅÅ]		JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ

62 Diff. = differentierade anslag / Icke-diff. = icke-differentierade anslag.
63 Efta: Europeiska frihandelssammanslutningen.
64 Kandidatländer och i förekommande fall potentiella kandidatländer i västra Balkan.

3.2. Förslagets beräknade budgetkonsekvenser på anslagen

3.2.1. Sammanfattning av beräknad inverkan på driftsanslagen

– ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att driftsanslag tas i anspråk

– ✓ Förslaget/initiativet kräver att driftsanslag tas i anspråk enligt följande:

Miljoner EUR (avrundat till tre decimaler)

Rubrik i den fleråriga budgetramen ram	2	Sammanhållning, resiliens och värden

GD Rättsliga frågor och konsumentfrågor			År **2025**[65]	År **2026**	År **2027**	År **n+4**	För in så många år som behövs för att redovisa varaktigheten för inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)			**TOTALT**
• Driftsanslag										
Främjande av rättsligt samarbete	Åtaganden	(1a)	0,350000							**0,350000**
	Betalningar	(2 a)	0,350000							**0,350000**
Budgetrubrik	Åtaganden	(1b)								
	Betalningar	(2b)								
Anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för vissa operativa program[66]										
Budgetrubrik		(3)								
TOTALA anslag för GD Rättsliga frågor och	Åtaganden	= 1a + 1b + 3	0,350000							**0,350000**

65 Med år n avses det år då förslaget eller initiativet ska börja genomföras. Ersätt ”n” med det förväntade första genomförandeåret (till exempel 2021). Detsamma för följande år.

66 Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

konsumentfrågor	Betalningar	= 2a + 2b +3	0,350000							

• TOTALA driftsanslag	Åtaganden	(4)								
	Betalningar	(5)								
• TOTALA anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för vissa operativa program		(6)								
TOTALA anslag för RUBRIKEN <….> i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	= 4 + 6								
	Betalningar	= 5 + 6								

Upprepa avsnittet ovan om flera rubriker avseende driftsanslag i budgetramen påverkas av förslaget eller initiativet:

• TOTALA driftsanslag (alla rubriker avseende driftsanslag)	Åtaganden	(4)								
	Betalningar	(5)								
TOTALA anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för vissa operativa program (alla driftsrelaterade rubriker)		(6)								
TOTALA anslag för RUBRIK 1–6 i den fleråriga budgetramen (referensbelopp)	Åtaganden	= 4 + 6								
	Betalningar	= 5 + 6								

Rubrik i den fleråriga budgetramen ram	7	Europeisk offentlig förvaltning

Detta avsnitt ska fyllas i med hjälp av det datablad för budgetuppgifter av administrativ natur som först ska föras in i bilagan till finansieringsöversikt för rättsakt (bilaga V till de interna bestämmelserna), vilken ska laddas upp i DECIDE som underlag för samråden mellan kommissionens avdelningar.

Miljoner EUR (avrundat till tre decimaler)

		År **2025**	År **2026**	År **2027**	År **n+3**	För in så många år som behövs för att redovisa varaktigheten för inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)			**TOTALT**
GD Rättsliga frågor och konsumentfrågor									
• Personalresurser		0,105 048	0, 022 109	0, 022 109					**0,149 266**
• Övriga administrativa utgifter									
TOTALT GD Rättsliga frågor och konsumentfrågor	Anslag	0,105 048	0, 022 109	0, 022 109					**0,149 266**
GD Miljö									
• Personalresurser		0,105 048	0, 022 109	0, 022 109					**0,149 266**
• Övriga administrativa utgifter									
TOTALT GD Miljö	Anslag	0,105 048	0, 022 109	0, 022 109					**0,149 266**

TOTALA anslag för RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	(summa åtaganden = summa betalningar)	0,210 096	0,044 218	0,044 218					**0,298 532**

Miljoner EUR (avrundat till tre decimaler)

		År **2025**	År **2026**	År **2027**	År **n+3**	För in så många år som behövs för att redovisa varaktigheten för inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)			**TOTALT**
TOTALA anslag för RUBRIK 1–7 i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	0,560 096	0,044 218	0,044 218					**0,648 532**
	Betalningar	0,560 096	0,044 218	0,044 218					**0,648 532**

3.2.2. Beräknad output som finansieras med driftsanslag

Åtagandebemyndiganden i miljoner EUR (avrundat till tre decimaler)

Ange mål och output ⇩			År **2025**		År **2026**		År **2027**		År **n+3**		För in så många år som behövs för att redovisa varaktigheten för inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)						**TOTALT**	
	OUTPUT																	
	Typ[67]	Genomsnittliga kostnader	Nej	Kostn.	Nej	Kostn.	Nej	Kostn.	Nej	Kostn.	Nej	Kostn.	Nej	Kostn.	Nej	Kostn.	Totalt antal	Total kostnad
SPECIFIKT MÅL nr 5[68] Förbättra välgrundade beslut om miljöbrott genom förbättrad insamling och spridning av statistiska uppgifter.																		

67 Output som ska anges är de produkter eller tjänster som levererats (t.ex. antal studentutbyten som har finansierats eller antal kilometer väg som har byggts, etc.).

68 Mål som redovisats under punkt 1.4.2: ”Specifikt/specifika mål…”.

en expert på insamling av statistiska uppgifter ska fastställa minimistandarder och lägga fram rapportformat				0,111 297														0,111 297
Upprätthållande av standarder				0,016 582		0,016 582		0,016 582										0,049 746
tvåårsrapport fr EU om MS-uppgifter				0,027 636		0,027 636		0,027 636										0,082 908
Delsumma för specifikt mål nr 1				0,155 515		0,044 218		0,044 218										0,243 951
Övervakning av direktivet																		
Uppdragstagaren ska utarbeta studien om medl.staternas införlivande av direktivet.				0 350														
Kommissionens personal ska se över och förvalta uppdragstagaren s. studie				0,054 581														
Delsumma för övervakning av direktivet				0,404 581														0,404 581
TOTALT				0,560 096		0,044 218		0,044 218										0,648 532

3.2.3. Sammanfattning av beräknad inverkan på de administrativa anslagen

– ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att anslag av administrativ natur tas i anspråk

– ✓ Förslaget/initiativet kräver att anslag av administrativ natur tas i anspråk enligt följande:

Miljoner EUR (avrundat till tre decimaler)

	År **2025**	År **2026**	År **2027**	År **n+3**	För in så många år som behövs för att redovisa varaktigheten för inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)			**TOTALT**
RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen								
Personalresurser	0,210 096	0,044 218	0,044 218					**0,298 532**
Övriga administrativa utgifter								
Delsumma för RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	0,210 096	0,044 218	0,044 218					**0,298 532**

Utanför RUBRIK 7[69] of the multiannual financial framework								
Personalresurser								
Övriga utgifter av administrativ natur								
Delsumma utanför RUBRIK 7 **i den fleråriga budgetramen**								

TOTALT	0,210 096	0,044 218	0,044 218					**0,298 532**

Personalbehov och andra administrativa kostnader ska täckas genom anslag inom generaldirektoratet vilka redan har avdelats för förvaltningen av åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av anslag inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

69 Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

3.2.3.1. Beräknat personalbehov

– ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att personalresurser tas i anspråk

– ✓ Förslaget/initiativet kräver att personalresurser tas i anspråk enligt följande:

Beräkningarna ska anges i heltidsekvivalenter

		År **2025**	År **2026**	År **2027**	År **N+3**	För in så många år som behövs för att redovisa varaktigheten för inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)		
• Tjänster som tas upp i tjänsteförteckningen (tjänstemän och tillfälligt anställda)								
20 01 02 01 (vid huvudkontoret eller vid kommissionens kontor i medlemsstaterna)		2	1	1				
20 01 02 03 (vid delegationer)								
01 01 01 01 (indirekta forskningsåtgärder)								
01 01 01 11 (direkta forskningsåtgärder)								
Annan budgetrubrik (ange vilken)								
• Extern personal (i heltidsekvivalenter: heltidsekvivalenter)[70]								
20 02 01 (kontraktsanställda, nationella experter och vikarier finansierade genom ramanslaget)								
20 02 03 (kontraktsanställda, lokalanställda, nationella experter, vikarier och unga experter som tjänstgör vid delegationerna)								
XX 01 xx **yy zz** [71]	– vid huvudkontoret							
	– vid delegationer							
01 01 01 02 (kontraktsanställda, nationella experter och vikarier som arbetar med indirekta forskningsåtgärder)								
01 01 01 12 (kontraktsanställda, vikarier och nationella experter som arbetar med direkta forskningsåtgärder)								
Annan budgetrubrik (ange vilken)								
TOTALT		**2**[72]	**1**	**1**				

XX XX motsvarar det politikområde eller den avdelning i budgeten som avses.

Personalbehoven ska täckas med personal inom generaldirektoratet vilka redan har avdelats för förvaltningen av åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

Beskrivning av arbetsuppgifter:

Tjänstemän och tillfälligt anställda	År 2025: Specifikt mål nummer fem: • Engångskostnader: en kommissionstjänsteman som skulle vara expert på insamling av statistiska uppgifter, helst brottsstatistik, för att fastställa miniminormer och utarbeta rapporteringsformat för medlemsstaterna så att de kan rapportera statistiska uppgifter på ett harmoniserat sätt. Denna uppgift ska utföras inom 162 dagar. • Återkommande kostnader: En kommissionstjänsteman som skulle vara expert på insamling av statistiska uppgifter, helst brottsstatistik, för att bevara uppgifter och utarbeta tvåårsrapporter om uppgifter från medlemsstaterna. De

70 AC= Extern personal förklarar vissa initialförkortningar som inte används i den svenska versionen].

71 Särskilt tak för finansiering av extern personal genom driftsanslag (tidigare s.k. BA-poster).

72 Dessa heltidsekvivalenter gäller inte för hela året utan endast för 7 månader per år.

	uppgifterna ska utföras inom 64 dagar varje år från och med 2025. Rapportering om införlivandet av direktivet • Engångskostnader: En kommissionstjänsteman som skulle sköta och granska uppdragstagarens studie samt utarbeta den utvärderingsrapport som ska antas. Denna uppgift ska utföras inom 79 dagar under 2025. Från och med 2025 och varje år: Specifikt mål nummer fem: • Återkommande kostnader: En kommissionstjänsteman som skulle vara expert på insamling av statistiska uppgifter, helst brottsstatistik, för att bevara uppgifter och utarbeta tvåårsrapporter om uppgifter från medlemsstaterna. Denna uppgift ska utföras inom 64 dagar varje år fr.o.m. 2025.
Extern personal	

3.2.4. Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen

Förslaget/initiativet

– ✓ Förslaget/initiativet är förenligt med den gällande fleråriga budgetramen

– ☐ kräver användning av den outnyttjade marginalen under den relevanta rubriken i den fleråriga budgetramen och/eller användning av de särskilda instrument enligt definitionen i förordningen om den fleråriga budgetramen.

Beskriv vad som krävs, ange berörda rubriker och budgetposter, motsvarande belopp och de instrument som är föreslagna för användning.

– ☐ kräver en översyn av den fleråriga budgetramen.

Beskriv behovet av sådana åtgärder, och ange berörda rubriker i budgetramen, budgetrubriker i den årliga budgeten samt de motsvarande beloppen.

3.2.5. Bidrag från tredje part

Förslaget/initiativet

– ✓ innehåller inga bestämmelser om samfinansiering från tredje parter.

– ☐ innehåller bestämmelser om samfinansiering från tredje parter enligt följande uppskattning:

Anslag i miljoner EUR (avrundat till tre decimaler)

	År **n**[73]	År **n+1**	År **n+2**	År **n+3**	För in så många år som behövs för att redovisa varaktigheten för inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)			Totalt
Ange vilket organ som deltar i samfinansieringen								
TOTALA anslag som tillförs genom samfinansiering								

[73] Med år n avses det år då förslaget eller initiativet ska börja genomföras. Ersätt ”n” med det förväntade första genomförandeåret (till exempel 2021). Detsamma för följande år.

3.3. Beräknad inverkan på inkomsterna

– ✓ Förslaget/initiativet påverkar inte budgetens inkomstsida.

– ☐ Förslaget/initiativet påverkar inkomsterna på följande sätt:

  – ☐ Påverkan på egna medel

  – ☐ Påverkan på andra inkomster

  – ange om inkomsterna har avsatts för utgiftsposter ☐

Miljoner EUR (avrundat till tre decimaler)

Budgetpost i den årliga budgetens inkomstdel:	Belopp som förts in för det innevarande budgetåret	Förslagets/initiativets inverkan på inkomsterna[74]						
		År **n**	År **n+1**	År **n+2**	År **n+3**	För in så många år som behövs för att redovisa varaktigheten för inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)		
Artikel ….								

För inkomster avsatta för särskilda ändamål, ange vilka budgetrubriker i utgiftsdelen som berörs.

Övriga anmärkningar (t.ex. vilken metod/formel som har använts för att beräkna inverkan på inkomsterna eller andra relevanta uppgifter).

[74] När det gäller traditionella egna medel (tullar och sockeravgifter) ska nettobeloppen anges, dvs. bruttobeloppen minus 20 % avdrag för uppbördskostnader.